

Fremsat den {FREMSAT} af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om stormflod og stormfald

(Ny organisering af stormflodsordningen, ny erstatningsmodel ved gentagne stormflodshændelser og udvidelse af stormflodsdekningen for så vidt angår oversvømmelser fra vandløb og søer)

§ 1

I lov nr. 349 af 17. maj 2000 om stormflod og stormfald, som ændret ved § 1 i lov nr. 505 af 7. juni 2001, § 4 i lov nr. 601 af 24. juni 2005, § 43 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 og § 15 i lov nr. 108 af 7. februar 2007, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »økonomiministeren« til: »økonomi- og erhvervsministeren«, »Økonomiministeren« til: »Økonomi- og erhvervsministeren« og »Økonomiministeriet« til: »Økonomi- og Erhvervsministeriet«.

2. Overalt i loven ændres »miljø- og energiministeren« til: »miljøministeren« og »Miljø- og Energiministeriet« til: »Miljøministeriet«.

3. I § 1, nr. 1, ændres »og« til: »,«.

4. I § 1 indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) erstatning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer og«.

Nr. 2 bliver herefter nr. 3.

5. § 2 affattes således:

»§ 2. Ved stormflod forstås oversvømmelse som følge af en ekstremt høj vandstand i havet for eksempel forårsaget af storm, der statistisk indtræffer sjældnere end hvert 20. år.

Stk. 2. Ved oversvømmelse fra vandløb og søer forstås oversvømmelse som følge af en ekstremt høj vandstand i vandløb og søer, der opstår som følge af langvarige regnskyl, afsmeltning, eller utilsigtet eller utilsigtet blokering af vandgennemstrømning, der forventes statistisk at ville indtræffe sjældnere end hvert 20. år.

Stk. 3. Ved stormfald forstås, at der i en eller flere landsdele som følge af kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer på store skovarealer svarende til mindst ét års hugst i de ramte områder.

Stk. 4. Afgørelse af, om der har været stormflod, oversvømmelse fra vandløb og søer eller stormfald i et område på et givet tidspunkt, træffes af Stormrådet, jf. § 21, efter udtalelse fra Danmarks Meteorologiske Institut, Kystdirektoratet eller Miljøministeriet.«

6. I § 3, stk. 1, ændres »nr. 2« til: »nr. 3«.

7. Overskriften til *kapitel 2* affattes således:

»Kapitel 2

Erstatning for skader forårsaget af stormflod og af oversvømmelse fra vandløb og søer«

8. I § 4, stk. 1, indsættes efter »stormflod«: »eller af oversvømmelse fra vandløb og søer«.

9. § 4, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Erstatning ydes ikke for skader på følgende typer fast ejendom og løsøre samt indirekte tab forbundet hermed:

- 1) Fast ejendom og løsøre, for hvilket det i almindelighed er muligt at tegne forsikring mod henholdsvis skader forårsaget af stormflod og af oversvømmelse fra vandløb og søer i et forsikringselskab, der har ret til at udøve forsikringsvirksomhed her i landet, jf. lov om finansiel virksomhed.
- 2) Fast ejendom og løsøre, hvor anden forsikring dækker den pågældende skade.
- 3) Løsøre i kældre og rum under terræn.
- 4) Skader på jord.
- 5) Saltskader på afgrøder.
- 6) Fast ejendom, der ligger uden for et dige.
- 7) Diger, kystsikring og anden form for værn mod vandet.
- 8) Havne- og kaj anlæg, bådebroer, badebroer og lignende.
- 9) Haveanlæg og løsøre placeret i haven.
- 10) Både, joller og lignende beliggende i vand eller placeret på strand, kystsikring eller anden form for værn mod vandet.
- 11) Trailere, campingvogne, camp-letter, containere, skurvogne og lignende samt løsøre placeret heri.
- 12) Badehuse og lignende placeret på strand, kystsikring eller anden form for værn mod vandet.
- 13) Kiosker, butikker, udsalg og lignende erhverv placeret på strand, kystsikring eller anden form for værn mod vandet.
- 14) Løsøre placeret på havne- og kaj anlæg, strand, kystsikring eller anden form for værn mod vandet.
- 15) Dyr, bortset fra dyr, der opdrættes i dambrug.
- 16) Skader inden for erhverv på løsøre i lagerbygninger, medmindre det er placeret mindst 10 centimeter over gulvniveau.«

10. I § 5 indsættes efter »stormflod«: »eller af oversvømmelse fra vandløb og søer«.

11. § 6 affattes således:

»§ 6. Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod fratrækkes følgende selvrisiko, hvis der er tale om en hændelse, der statistisk indtræffer oftere end hvert 50. år og sjældnere end hvert 20. år:

- 1) 8 pct. ved 1. skadesbegivenhed for skader på ejendomme til helårsbeboelse, 13 pct. ved 2. skadesbegivenhed og 18 pct. ved 3. og efterfølgende skadesbegivenhed, dog minimum 8.000 kr.
- 2) 13 pct. ved 1. skadesbegivenhed for skader på fritids-/sommerhuse og erhvervsjendomme, 18 pct. ved 2. skadesbegivenhed og 23 pct. ved 3. og efterfølgende skadesbegivenhed, dog minimum 13.000 kr.
- 3) 10 pct. ved skader på løsøre, dog minimum 10.000 kr.

Stk. 2. Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod fratrækkes følgende selvrisiko, hvis der er tale om en hændelse, der statistisk indtræffer sjældnere end hvert 50. år:

- 1) 8 pct. ved skader på ejendomme til helårsbeboelse, dog minimum 8.000 kr.
- 2) 13 pct. ved skader på fritids-/sommerhuse og erhvervsjendomme, dog minimum 13.000 kr.
- 3) 10 pct. ved skader på løsøre, dog minimum 10.000 kr.«

12. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer, jf. § 2, stk. 2, fratrækkes følgende selvrisiko:

- 1) 8 pct. ved 1. skadesbegivenhed for skader på ejendomme til helårsbeboelse, 13 pct. ved 2. skadesbegivenhed og 18 pct. ved 3. og efterfølgende skadesbegivenhed, dog minimum 8.000 kr.
- 2) 13 pct. ved 1. skadesbegivenhed for skader på fritids-/sommerhuse og erhvervsjendomme, 18 pct. ved 2. skadesbegivenhed og 23 pct. ved 3. og efterfølgende skadesbegivenhed, dog minimum 13.000 kr.
- 3) 10 pct. ved skader på løsøre, dog minimum 10.000 kr.«

13. I § 7 indsættes efter »Erstatning for skader forårsaget af stormflod«: »eller af oversvømmelse fra vandløb og søer«.

14. § 7, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-6 bliver herefter nr. 1-5.

15. I § 7, nr. 4, der bliver nr. 3, ændres »1-3« til: »1 og 2«.

16. § 8 affattes således:

»§ 8. En skade forårsaget af stormflod, jf. § 2, stk. 1, skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet senest 2 måneder efter skadens indtræden.

Stk. 2. Forsikringsselskaberne foretager taksation af skader forårsaget af stormflod. Taksationen skal foretages senest 22 arbejdsdage efter, at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som inden 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet.

Stk. 3. Forsikringsselskabernes afgørelse om udbetaling af erstatning meddeles forsikringstageren senest 22 arbejdsdage efter, at alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksationsrapport foreligger. Bestemmelserne i forsikringsaftalelovens §§ 57 og 58 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Stormrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristen i stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, 1. pkt.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for sagsbehandlingen, herunder for oprettelsen af en fælles it-baseret stormflodserstatningsdatabase m.v.«

17. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. En skade forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer, jf. § 2, stk. 2, skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet senest 2 måneder efter skadens indtræden. Selskabet videresender en kopi af anmeldelsen med eventuelle bemærkninger til Stormrådet.

Stk. 2. Forsikringsselskaberne foretager taksation af skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer. Taksationen skal foretages senest 22 arbejdsdage efter, at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Stormrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristen i 2. pkt.

Stk. 3. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som inden 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet. Selskabet indsender taksatorrapporten med forsikringstagerens eventuelle bemærkninger til Stormrådet.

Stk. 4. Stormrådets afgørelse om udbetaling af erstatning meddeles forsikringstageren. Bestemmelserne i forsikringsaftalelovens §§ 57 og 58 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med miljøministeren og Stormrådet fastsætte nærmere regler om vurderingen af, hvorvidt en konkret oversvømmelse er omfattet af § 2, stk. 2, frist for meddelelse af afgørelse om udbetaling af erstatning, ordningens administration samt delegation af beføjelser i forbindelse hermed til miljøministeren.«

18. § 10 affattes således:

»§ 10. Stormrådet fastsætter nærmere regler for betaling for forsikringsselskabernes administration af stormflodssager og af betaling for taksation i sager om oversvømmelse fra vandløb og søer efter forhandling med Forsikring & Pension.«

19. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes administration af stormflodssagerne.

Stk. 2. Stormrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for forsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler udstedt i medfør af loven. Stormrådet kan offentliggøre påbud efter 1. pkt.

Stk. 3. De nærmere regler for tilsynet, herunder eventuelle sanktioner over for forsikringsselskaberne, samt de nærmere regler for Stormrådets offentliggørelse af påbud fastsættes i Stormrådets forretningsorden, jf. § 21, stk. 3.

§ 10 b. Forvaltningsloven og offentlighedsloven finder anvendelse på forsikringsselskabernes administration af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.«

20. § 11, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 3-6.

21. I § 15 ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

22. § 21, stk. 1, affattes således:

»Der nedsættes et stormråd bestående af en formand og 8 andre medlemmer samt suppleanter for disse. Rådets formand udnævnes af økonomi- og erhvervsministeren, der i øvrigt til medlemmer af rådet udnævner en repræsentant for hver af følgende myndigheder og organisationer: Økonomi- og Erhvervsministeriet (næstformand), Transportministeriet, Miljøministeriet, Klima- og Energiministeriet, Justitsministeriet, KL, Forsikring & Pension og Forbrugerrådet. Endvidere tilknyttes til Stormrådet tre særligt sagkyndige med indsigt i stormflod og kystforhold, vandløb og søer samt stormfald. Disse udpeges af henholdsvis Kystdirektoratet, By- og Landskabsstyrelsen samt Skov- og Naturstyrelsen. De særligt sagkyndige har ikke stemmeret.«

23. § 21, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

24. § 22 affattes således:

»§ 22. Den daglige administration, bortset fra forsikringsselskabernes sagsbehandling, jf. § 8, varetages af Stormrådet med bistand af et sekretariat. Forbrugerstyrelsen virker som sekretariat for Stormrådet.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for sekretariatets arbejde, herunder samarbejdet med forsikringsselskaberne, Forsikring & Pension og Miljøministeriet.

Stk. 3. Stormrådet fastsætter nødvendige, yderligere principper for opgørelse af erstatninger samt udbetaling heraf i det omfang, dette ikke er udtømmende fastlagt i loven eller regler udstedt i medfør heraf, samt fastlægger praksis i de tilfælde, hvor lovens bestemmelser ikke er udtømmende.

Stk. 4. Såfremt der opstår en sandsynlighed for, at summen af erstatninger og tilskud, der skal udbetales efter denne lov, overstiger statsgarantiernes maksimum, jf. § 27, stk. 2, skal Stormrådet anmode økonomi- og erhvervsministeren om at bistå med en løsning heraf.

Stk. 5. Stormrådet kan efter behov anvende fremmed bistand.

Stk. 6. Stormrådet kan, i det omfang det er nødvendigt for bedømmelse af en skadesbegivenhed, indhente yderligere oplysninger om denne samt foretage eller lade foretage inspektionsbesøg på stedet, hvor skaden er indtruffet.

Stk. 7. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om betaling for fremmed bistand, herunder bistand fra Klima- og Energiministeriet, Miljøministeriet og Transportministeriet.

Stk. 8. Stormrådet afgiver en årlig beretning til økonomi- og erhvervsministeren om sin virksomhed.«

25. I § 23, *stk. 1*, ændres »Stormflods- og stormfaldspuljens« til: »Stormflods- og oversvømmelsespuljens og stormfaldspuljens«.

26. § 23, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Omkostningerne ved ordningens administration, herunder betaling for forsikringsselskabernes arbejde, fremmed bistand, herunder bistand fra Miljøministeriet, og information over for mulige ansøgere om tilskudsmulighederne ved stormfald og de tilknyttede regler afholdes af henholdsvis stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen.«

27. I § 23, *stk. 6 og 7* og § 28, ændres »stormflods- og stormfaldspuljen« til: »stormfaldspuljen«.

28. I § 24, *stk. 3*, indsættes efter »police«: »til stormflods- og oversvømmelsesordningen og 10 kr. pr. police til stormfaldsordningen«.

29. I § 24, *stk. 4*, ændres »§ 210 i lov om forsikringsvirksomhed« til: »§ 60, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed«.

30. § 27, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Dækker den til enhver tid værende formue i stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen ikke de administrationsomkostninger, erstatninger og tilskud, der skal udbetales i henhold til denne lov, bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til i henhold til statsgarantien at udbetale indtil 200 mio. kr. til stormflods- og oversvømmelsespuljen og indtil 200 mio. kr. til stormfaldspuljen.«

31. I § 28 ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

32. § 29 affattes således:

»§ 29. Kystdirektoratet og Danmarks Meteorologiske Institut forestår stormflodsvarsling og yder efter anmodning bistand til Stormrådet.

Stk. 2. Kystdirektoratets og Danmarks Meteorologiske Instituts udgifter i forbindelse med stormflodsvarsling og bistand til Stormrådet afholdes af stormflods- og oversvømmelsespuljen. Betalingen af udgifterne fastsættes efter forhandling mellem Stormrådet og henholdsvis Kystdirektoratet og Danmarks Meteorologiske Institut.

Stk. 3. Beslutning om ændringer i varslingsaktiviteternes tilrettelæggelse eller udførelse, som medfører væsentlige ændringer i den betaling, der skal ydes af stormflods- og oversvømmelsespuljen, træffes af Stormrådet efter indstilling fra Transportministeriet, Klima- og Energiministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet.«

33. § 30 affattes således:

»§ 30. Klager over forsikringsselskabernes afgørelser i stormflodssager kan indbringes for Stormrådet. Afgørelser, der i øvrigt træffes i henhold til denne lov eller regler udstedt i henhold til loven, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. De nærmere regler for behandling af klager fastsættes i Stormrådets forretningsorden, jf. § 21, stk. 3.«

34. I § 32, *stk. 2*, ændres »Kystinspektoratets« til: »Kystdirektoratets«.

35. § 33 ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2010, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 9, 11, 14-16, 18, 19, 24, 26 og 33.

Stk. 3. Sager om erstatning for skader forårsaget af stormflod, der er anmeldt til forsikringsselskabet, men hvor forsikringstageren ikke den 1. juni 2010 har fået meddelelse om Stormrådets afgørelse, overgår til videre behandling i det stormråd, der nedsættes i medfør af § 1, nr. 22.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Baggrund
 - 2.2. Formål
 - 2.3. Stormflods- og oversvømmelsesordningen
 - 2.3.1. Organisation og sagsbehandling
 - 2.3.2. Erstatningsmodel og erstatningsopgørelsesprincip
 - 2.3.2.1 Ikke-dækningsberettigede skader
 - 2.3.2.2. Nedsættelse eller bortfald af erstatning
 - 2.3.3. Oversvømmelse fra vandløb og søer
 - 2.3.4. Administrative omkostninger
 - 2.3.5. Revision / kontrol af ordningen
 - 2.3.6. Finansiering
 - 2.3.7. Stormrådets sammensætning
 - 2.4. Stormfald
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Høring
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget følger anbefalingerne fra udvalget om revision af stormflodsordningen (Stormflodsudvalget). Udvalgsarbejdet blev afsluttet med afgivelse af rapport af 30. november 2009 om en fremtidig stormflods- og oversvømmelsesordning.

I hovedtræk anbefaler Stormflodsudvalget, at den fremtidige stormflods- og oversvømmelsesordning organiseres i et offentligt-privat samarbejde med følgende karakteristika:

- Stormflodsordningen skal fortsat være en offentlig erstatningsordning, som er finansieret ved en fast afgift på brandforsikringspolicer med en bagvedliggende statsgaranti. Det samme skal være gældende for den foreslåede oversvømmelsesordning (se nedenfor).
- En erstatningsmodel, der indebærer
 - etablering af en trappemodel, hvor selvrisikoen stiger ved gentagne oversvømmelser.
 - at erstatninger fremover udmåles efter principperne i almindelige private forsikringsaftaler.
- Skader forårsaget af oversvømmelse som følge af ekstreme vandstande i vandløb og søer erstattes fremover (oversvømmelsesordningen). Denne ordning evalueres efter 5 år.

- Al sagsbehandling i stormflodssager fra taksation til erstatningsudbetaling, finder sted i det forsikringsselskab, hvor skadelidte er brandforsikret. Til at understøtte både sagsbehandlingen og Stormrådets tilsyn hermed etableres en fælles stormflodserstatningsdatabase.
- Stormrådet skal fremover føre tilsyn med forsikringsselskabernes sagsbehandling og forestå behandling af klager.

Den nuværende lov omfatter udover erstatning af skader fra stormflod også tilskud til genbeplantning ved stormfald. Med lovforslaget gennemføres samtidig visse mindre ændringer i stormfaldsordningen.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Baggrund

I november 2006 blev de danske kyster ramt af en omfattende stormflod. Stormfloden resulterede i mere end 4.000 erstatningssager, der satte stormflodsordningens nuværende indretning og organisering under pres. På baggrund heraf nedsatte den daværende økonomi- og erhvervsminister i februar 2008 udvalget om revision af stormflodsordningen.

Udvalgets fokusområder for revisionen af stormflodsordningen har særligt været den fremtidige organisering af ordningen, således at der skabes den fornødne fleksibilitet til at kunne tilpasse sig store udsving i mængden af sager fra år til år. Dernæst har udvalgets opgave været at komme med forslag til en ny erstatningsmodel. Endelig har udvalget skulle se på muligheden for at udvide ordningen til også at dække skader ved oversvømmelse som følge af ekstremt høje vandstande i vandløb og søer.

2.2. Formål

Formålet med lovforslaget er at fastsætte nye regler for den fremtidige organisering af stormflodsordningen, som indebærer større fleksibilitet og tilpasningsevne over for store udsving i de årlige sagsmængder og dermed større sikkerhed for hurtig sagsbehandling og korte ventetider for skadelidte. Dernæst er formålet med lovforslaget at indføre en ny erstatningsmodel, som skal sikre incitamenter til omkostningseffektiv klimatilpasning i form af skadesforebyggende adfærd og hensigtsmæssig lokalisering, dels i forbindelse med nybyggeri, dels gennem anlæg af forebyggende foranstaltninger. Endelig er det formålet med lovforslaget at udvide erstatningsordningen til også at dække skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer.

Ordningen, som har eksisteret siden 1991, og som efter orkanen i december 1999 blev udvidet til også at omfatte stormfald, er finansieret ved en afgift på alle brandforsikringspolicer. Finansiering af ordningen skal ifølge forslaget fortsat ske via en årlig afgift på alle brandforsikringspolicer i form af et fast beløb, som siden 2001 har udgjort 20 kr. Beløbet foreslås hævet til 30 kr. i alt, således at der opkræves 20 kr. til stormflods- og oversvømmelsesordningen og 10 kr. til stormfaldsordningen pr. brandforsikringspolice.

2.3. Stormflods- og oversvømmelsesordningen

2.3.1. Organisation og sagsbehandling

Efter den gældende stormflodsordning er det alene taksation af stormflodsskader, der henhører under forsikringsselskaberne, mens sagsbehandling og erstatningsudbetaling er opgaver, der henhører under Stormrådet.

For at sikre den fremtidige *stormflodsordning* tilstrækkelig fleksibilitet og tilpasningsevne over for eventuelle store udsving i de årlige sagsmængder, anbefaler Stormflodsudvalget, at al sagsbehand-

ling, fra taksation til erstatningsudbetaling, finder sted i det forsikringsselskab, hvor skadelidte er brandforsikret.

Med forslaget følges den af Stormflodsudvalget anbefalede model, således at såvel taksation, sagsbehandling samt erstatningsudbetaling i stormflodssager lægges i det forsikringsselskab, hvor skadelidte er brandforsikret.

Stormrådets væsentligste fremtidige opgaver i stormflodssager bliver således at føre tilsyn med forsikringsselskabernes administration af ordningen samt at være klageinstans for afgørelser om erstatning, der træffes af forsikringsselskaberne.

For at den fremtidige stormflodsordning, med sagsbehandlingen forankret i forsikringsselskaberne, kan fungere optimalt, anbefaler Stormflodsudvalget, at der opbygges en fælles, it-baseret stormflodserstatningsdatabase, som både selskaberne og Stormrådets sekretariat har adgang til. Det fælles auto-skade system, som forsikringsselskaberne benytter sig af i forbindelse med alle kasko- og ansvarsforsikringsager vedr. motorkøretøjer kan nævnes som eksempel på et lignende system.

Stormflodsudvalget foreslår, at den fælles stormflodserstatningsdatabase skal indeholde alle de stamdata om den enkelte erstatningssag, som er nødvendige til brug for gennemførelse af Stormrådets tilsyn, statistikproduktion og udtræk af relevante oplysninger i forbindelse med klagesager over selskabernes afgørelser samt håndtering af aktindsigtssager. Oplysningerne omfatter blandt andet ejers navn og adresse, beboers navn og adresse, hvis ejendommen er udlejet, ejendommens adresse, udbetalt skadesbeløb m.v. Desuden indscannes taksationsrapport, korrespondance mellem skadelidte og forsikringsselskab samt dokumentation for udgifter.

Stormflodserstatningsdatabasen kan eventuelt understøttes af et fælles it-baseret sagsbehandlingssystem, som kan lette forsikringsselskabernes sagsbehandling. Forsikringsselskabernes sagsbehandling skal enten foregå i selskabernes egne administrative systemer eller i det fælles sagsbehandlingssystem, der i givet fald udvikles og stilles til rådighed af Stormrådet. Omkostningerne til udvikling og drift af stormflodserstatningsdatabasen og i givet fald sagsbehandlingssystemet afholdes af stormflods- og oversvømmelsespuljen.

Uanset valget af system skal sagsbehandlingen leve op til de krav, der følger af offentligheds- og forvaltningsloven, herunder om aktindsigt m.v..

Der skal i beslutningen vedrørende valg af it-system/it-systemer lægges vægt på, at systemet understøtter den fremtidige ordning og herunder især sikrer:

- En effektiv og ensartet sagsbehandling i forsikringsselskaberne.
- Adgang til håndtering af aktindsigts- og indsigtanmodninger.
- Forenelighed med offentlighedslovens, forvaltningslovens og persondatalovens bestemmelser.
- Et grundlag for statistikproduktion.
- En let adgang for tilsynet til alle relevante oplysninger.

På denne baggrund foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for sagsbehandlingen, herunder for oprettelsen af en fælles it-baseret stormflodserstatningsdatabase samt eventuelt et fælles it-baseret sagsbehandlingssystem.

Med hensyn til behandling af sager vedrørende skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer, der foreslås indført som et nyt dækningsområde (*oversvømmelsesordningen*), jf. pkt. 2.3.3., foreslås det, i overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling, at sagsbehandling og beslutning om erstatningsudbetaling sker i Stormrådets regi i et tæt samarbejde med By- og Landskabsstyrelsen. Endvidere foreslås det, at skadelidtes forsikringsselskab står for taksationen i disse sager.

2.3.2. Erstatningsmodel og erstatningsopgørelsesprincip

Ifølge den gældende lov fratrækkes en fast selvrisiko ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod. Selvriskoen er 5 pct., dog mindst 5.000 kr. pr. skadesbegivenhed pr. forsikringssted på en- og tofamiliehuse og privat indbo. Selvriskoen er 10 pct., dog mindst 10.000 kr. pr. skadesbegivenhed pr. forsikringssted på andre ejendomme, herunder fritidshuse inkl. indbo og andet løsøre. Stormrådet har endvidere lagt til grund i sin praksis, at kun vandstande, der statistisk indtræffer sjældnere end hvert 20. år, er stormflod i lovens forstand.

I overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling foreslås der indført en ny erstatningsmodel, som indebærer, at der etableres en såkaldt trappemodel, hvor selvriskoen stiger ved gentagne stormflodshændelser af størrelsesordener, der statistisk indtræffer hyppigere end hvert 50. år og sjældnere end hvert 20. år. De foreslåede selvriskoprocenter – ”trappetrinenes højde” – afbalancerer hensynet til at sikre et tilstrækkeligt incitament til forebyggelse og klimatilpasning over for hensynet til, at ordningens karakter af katastrofesikringsordning fortsat bibeholdes. Ved stormflodshændelser, der indtræffer sjældnere end hvert 50. år, fratrækkes en fast selvrisiko, men hændelserne tæller ikke med i trappemodellens opgørelse af antallet af indtrufne oversvømmelser.

Stormflodsudvalget anbefaler samtidig, at der sker en tilpasning af stormflodsordningens principper for skadesopgørelse og værdiansættelse til de almindeligt anvendte principper i forsikringsbranchens almindelige, private forsikringsaftaler. Det vil sige, at der ved opgørelsen skal anvendes genskaffelsespris i stedet for dagsværdi, som anvendes i dag. Dette vil betyde, at den erstatning, som personer, der rammes af stormflod, kan forvente, stiger i gennemsnit set i forhold til den nuværende ordning trods de højere selvriskoprocenter. Først fra og med 3. stormflodsoversvømmelse af samme ejendom vil erstatningen være lavere end efter de nugældende regler.

Det foreslås endvidere, at den samme model skal være gældende i forhold til skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer (*oversvømmelsesordningen*).

2.3.2.1. Ikke-dækningsberettigede skader

Det fremgår af den gældende lovs § 4, stk. 2, (”negativlisten”) at der ikke ydes erstatning for skade på eksempelvis fast ejendom eller løsøre, for hvilket det i almindelighed er muligt at tegne forsikring mod skader forårsaget af stormflod i et forsikringsselskab, eller hvor anden forsikring dækker den pågældende skade på fast ejendom eller løsøre. Der ydes endvidere ikke erstatning for skade på løsøre i kældre og i rum under terræn, for indirekte tab og for skader på jord.

I overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling foreslås der en udvidelse af den gældende negativliste i lovens § 4, stk. 2, idet listen foreslås udvidet i overensstemmelse med Stormrådets nuværende praksis samt en række tilfælde, hvor der heller ikke skal gives erstatning. Denne udvidelse sker for at styrke ordningens karakter af en katastrofeerstatningsordning.

Listen vil eksempelvis omfatte haveanlæg, campingvogne, løsøre placeret på strand og dyr, undtagen dambrug.

Det foreslås endvidere, at negativlisten også skal være gældende i forhold til skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer (oversvømmelsesordningen).

2.3.2.2. Nedsættelse eller bortfald af erstatning

Den gældende lov giver mulighed for, at erstatning for stormflodsskader kan reduceres eller helt bortfalde i tilfælde, hvor ejendom og løsøre er ”udsat beliggende”. Det er ikke konkretiseret i loven, hvad udsat beliggenhed er, men dette kan for eksempel være bygninger opført lige ved strandkanten eller i højdeniveau med havet eller robåde, der ligger på stranden.

Stormflodsudvalget har vurderet, at der ikke kan fastsættes simple og håndterbare kriterier for udsat beliggenhed, der på samme tid sikrer ligebehandling og effektiv administration. Herudover benyttes bestemmelsen om udsat beliggenhed i vid udstrækning ikke. Det foreslås derfor, at bestemmelsen ophæves, da det vurderes mere hensigtsmæssigt, at de konkrete tilfælde, hvor der ikke gives erstatning for stormflodsskader på grund af udsat beliggenhed, fremgår af negativlisten i lovens § 4, stk. 2, jf. afsnit 2.3.2.1.

De centrale kriterier for udsat beliggenhed er afstand til strandkanten, højde over havet samt eventuelle hindringer for vandet i det foranliggende terræn - eksempelvis anlagte diger eller naturligt forekommende forhøjninger i terræn. Der er således tale om en vurdering, der stiller store krav til administration for at imødegå risiko for tilfældig og uensartet bedømmelse af sagerne. Den foreslåede erstatningsmodel med stigende selvrisko vurderes i højere grad at sikre incitamentet til omkostningseffektiv klimatilpasning i form af skadesforebyggende adfærd og hensigtsmæssig lokalisering.

2.3.3. Oversvømmelse fra vandløb og søer

Den eksisterende stormflodsordning dækker alene oversvømmelse forårsaget af stormflod. Ordningen dækker dog også oversvømmelse af ferskvand, hvor ferskvandet stammer fra vandløb, der går over bredderne, fordi en forhøjet vandstand i havet forhindrer en naturlig afstrømning. Derimod dækkes oversvømmelse som følge af usædvanligt høje vandstande i vandløb og søer ikke. Sådanne oversvømmelser fra vandløb og søer er normalt heller ikke omfattet af almindelige private ejendomsforsikringer.

På baggrund af anbefalinger fra Stormflodsudvalget foreslås med lovforslaget, at sådanne oversvømmelser som følge af usædvanligt høje vandstande i vandløb og søer, det vil sige ekstreme oversvømmelser eller oversvømmelser af katastrofelignende karakter, omfattes af lovens dækning. Som følge heraf vil den såkaldte stormflodsordning efter lovforslaget blive benævnt ”stormflods- og oversvømmelsesordningen”.

Der foreligger ikke data over antallet af skader forårsaget af ekstreme vandstandsstigninger i vandløb og søer, eller for om det årlige antal er konstant eller i vækst. Givet den nuværende situation er det på baggrund af et forsigtigt skøn forsikringsbranchens vurdering, at der i gennemsnit sker under 50 oversvømmelser fra vandløb og søer årligt, hvoraf en fjerdedel af disse oversvømmelser, ca. 10-12 skader, skønnes at være erstatningsberettigede.

Med lovforslaget sikres erstatning for alle, der rammes af katastrofelignende oversvømmelser hidrørende fra vandløb og søer, uanset om den pågældende oversvømmelse skyldes vejrmæssige tilfældigheder eller menneskeskabte situationer. Stormflodsudvalget lægger dog samtidig vægt på, at hvor sidstnævnte er tilfældet, skal der tages skridt til at placere ansvaret for oversvømmelsen hos en eventuelt ansvarlig tredjemand, således at stormflods- og oversvømmelsesordningen ikke kommer

til at bære omkostninger forbundet med de erstatninger, der udbetales i disse tilfælde. Eksempelvis har Stormrådet, i de tilfælde, hvor det kan konstateres, at den ekstremt forøgede vandstand skyldes manglende vedligeholdelse af vandløb i overensstemmelse med vandløbsregulativerne, mulighed for efterfølgende at gøre krav gældende overfor den ansvarlige kommune. Udbetaling af erstatning til skadelidte skal dog ikke afvente udfaldet af Stormrådets krav over for den pågældende kommune.

Ved indførelsen af dækning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer lægger Stormflodsudvalget endvidere vægt på, at beslutningen om at yde erstatning skal træffes på en ensartet måde, der sikrer ligebehandling. Derfor anbefaler Stormflodsudvalget, at erstatningsordningen udformes således, at der er plads til skøn med hensyn til, i hvilke tilfælde der er behov for detaljeret udredning af hændelsesforløbet, og i hvilke tilfælde en mere summarisk tilgang vil være tilstrækkelig. På den baggrund gives der i lovforslaget mulighed for, at økonomi- og erhvervsministeren, efter forhandling med miljøministeren og Stormrådet, administrativt kan tilpasse og udvikle vurderingsmetoden i takt med at der indhentes flere erfaringer med ordningen.

I overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling forventes det, at oversvømmelsesordningen evalueres efter 5 år.

2.3.4. Administrative omkostninger

Efter den gældende lov modtager forsikringsselskaberne en godtgørelse fra Stormrådet for at foretage taksation af skader forårsaget ved stormflod. Med lovforslaget lægges der op til, at forsikringsselskaberne, udover at få godtgjort udgifterne til taksation, også godtgøres for de øvrige udgifter, herunder sagsbehandling og erstatningsudbetaling, der ifølge lovforslaget, ved stormflodssager, overføres til forsikringsselskaberne. Forslaget indeholder en bemyndigelse til Stormrådet til at fastsætte nærmere regler for betalingen til forsikringsselskaberne efter forhandling med Forsikring & Pension, herunder betalingen for taksation af skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer.

2.3.5. Revision / kontrol af ordningen

Efter den gældende stormflodsordning er det alene taksation af stormflodsskader, der henhører under forsikringsselskaberne, mens sagsbehandling og erstatningsudbetaling er opgaver, der henhører under Stormrådet. Endvidere er det en følge af den nuværende organisation af stormflodsordningen, at det alene er Stormrådet, der kan gennemgå klager over de afgørelser, som også i første omgang er truffet af Stormrådet.

Som beskrevet i afsnit 2.3.1. foreslås det, at såvel taksation, sagsbehandling samt erstatningsudbetaling i stormflodssager lægges i det forsikringsselskab, hvor skadelidte er brandforsikret. Stormflodsudvalget lægger i den forbindelse vægt på, at der med den nye organisering af stormflodsordningen opstår mulighed for, at Stormrådet kan fungere som uafhængig klageinstans for afgørelser om erstatning truffet af selskaberne.

Det foreslås derfor, at en af Stormrådets fremtidige opgaver i stormflodssager bliver at føre tilsyn med forsikringsselskabernes administration af ordningen samt at være klageinstans for afgørelser om erstatning, der træffes af forsikringsselskaberne. Afgørelser truffet af Stormrådet kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Det foreslås endvidere, at de nærmere regler for tilsynet, herunder eventuelle sanktioner over for forsikringsselskaberne, de nærmere regler for Stormrådets offentliggørelse af påbud samt de nær-

mere regler for behandling af klager over forsikringsselskabernes afgørelser i stormflodssager fastsættes i forretningsordenen for Stormrådet, der udstedes af økonomi- og erhvervsministeren.

2.3.6. Finansiering

Den nuværende ordning finansieres ved en årlig afgift på 20 kr. pr. brandforsikringspolice samt en bagvedliggende statsgaranti på 200 millioner kr. Ved træk på statsgarantien kan den årlige afgift midlertidigt forhøjes til 30 kr. pr. brandforsikringspolice.

Stormflodsudvalget anbefaler på baggrund af udarbejdede aktuarmæssige beregninger vedrørende forventede udgifter forbundet med sandsynligheden for stormflodsskade, at den faste årlige afgift forhøjes med 10 kr. årligt pr. brandforsikringspolice. Stormflodsudvalget anbefaler endvidere, at der ved træk på den bagvedliggende statsgaranti skal ske en forhøjelse af afgiften i en begrænset periode med 10 kr. til i alt 40 kr. pr. år, indtil det udbetalte garantibeløb er tilbagebetalt inkl. renter.

Maksimum for statsgarantien har siden ordningens indførelse i 1991 været 200 mio. kr. Stormflodsudvalget anbefaler, at maksimum forøges til 400 mio. kr. sådan at både den stedfundne prisudvikling i den mellemliggende periode og tilkomsten i 2001 af ordningen om tilskud efter stormfald afspejles.

De nugældende beløb foreslås derfor ændret til en årlig afgift på 30 kr. pr. brandforsikringspolice samt en midlertidig forhøjelse til 40 kr. ved træk på den bagvedliggende statsgaranti, som samtidig foreslås forhøjet til i alt 400 millioner kr. (200 mio. kr. til stormflods- og oversvømmelsespuljen, og 200 mio. kr. til stormfaldspuljen). Det foreslås i den forbindelse, at beløbet på de 30 kr. opdeles, således at der opkræves 20 kr. til stormflods- og oversvømmelsesordningen og 10 kr. til stormfaldsordningen.

Som det fremgår, adskilles den nuværende stormflods- og stormfaldspulje til med forslaget at udgøre henholdsvis en stormflods- og oversvømmelsespulje og en stormfaldspulje samtidig med ændringen af afgiften, således at der fremover opkræves afgift til to adskilte puljer. Som følge heraf deles statsgarantien også op, således at der er tale om en separat statsgaranti på 200 mio. kr. tilknyttet stormflods- og oversvømmelsespuljen og en separat statsgaranti på 200 mio. kr. tilknyttet stormfaldspuljen. Adskillelsen betyder, at statsgarantien tilknyttet for eksempel stormflods- og oversvømmelsesordningen vil træde i kraft, når stormflods- og oversvømmelsespuljen er opbrugt, uanset om stormfaldspuljen ikke er opbrugt. Den midlertidige forhøjelse af den årlige afgift på brandforsikringspolice vil derfor også træde i kraft, selv om stormfaldspuljen ikke er opbrugt. Det tilsvarende gælder også i den omvendte situation.

2.3.7. Stormrådets sammensætning

Efter den gældende lov nedsættes Stormrådet af økonomi- og erhvervsministeren. Rådet består i dag af en formand med en juridisk kandidateksamen og 7 andre medlemmer fra følgende myndigheder og organisationer: Økonomi- og Erhvervsministeriet, Transportministeriet, Justitsministeriet, Forsikring & Pension, Forbrugerrådet og Kommunernes Landsforening (KL). Endvidere udnævnes efter drøftelse med Miljøministeriet 1 medlem med skovteknisk kendskab.

Repræsentanterne for Forbrugerrådet deltager ikke i behandlingen af sager vedrørende stormfald samt i sager om lagring af træ. Medlemmet med skovteknisk kendskab deltager ikke i behandlingen af sager vedrørende stormflod samt i sager om stormflodsvarsling.

I overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling foreslås Stormrådet udvidet med et medlem fra Klima- og Energiministeriet til i alt 9 medlemmer inklusive formanden. Det foreslås endvidere, at alle 9 medlemmer, i modsætning til i dag, tillægges stemmeret i alle rådets sager. Det foreslås samtidig, at der til Stormrådet knyttes 3 særligt sagkyndige med indsigt i henholdsvis stormflod og kystforhold (indstilles af Kystdirektoratet), i vandløb og søer (indstilles af By- og Landskabsstyrelsen) og i stormfald (indstilles af Skov- og Naturstyrelsen). Endelig er det ikke vurderet nødvendigt, at formanden for Stormrådet skal have en juridisk kandidateksamen, hvorfor dette foreslås udeladt.

2.4. Stormfald

Det fremgår af den gældende lov, at der kun ydes tilskud til skovarealer, som er dækket af en basisforsikring mod stormfald. Det er endvidere forudsat i loven, at der skal ske et samlet udbud af basisforsikringen hvert 5. år for alle medlemmer af de to brancheforeninger for skovejere. Hensigten var at opnå bedst mulig pris samt sikkerhed for tilstrækkelig volumen til, at der ville være forsikringselskaber, der var interesserede i ordningen. Da den første femårsperiode udløb i 2005 gennemførtes udbuddet imidlertid ikke, og de relevante aftaler blev indgået uden udbud. De indhøstede erfaringer med udbudsordningen har således vist, at udbud ikke er nødvendigt for at sikre en etablering af basisforsikringsmuligheder i et eller flere forsikringsselskaber.

På denne baggrund foreslås kravet om, at forsikringen kun kan opsiges i forbindelse med et nyt udbud af basisforsikringen, ophævet.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Det er i kommissoriet for Stormflodsudvalgets arbejde forudsat, at der ikke er statsfinansielle konsekvenser forbundet med den af udvalget foreslåede model. Stormflodsudvalget har endvidere i sit arbejde forudsat et uændret udgiftsniveau vedrørende stormfaldstilskudsordningen, som i øvrigt ikke var omfattet af udvalgets kommissorium.

Den nuværende ordning finansieres ved en årlig afgift på 20 kr. pr. brandforsikringspolice samt en bagvedliggende statsgaranti på 200 millioner kr. Ved træk på statsgarantien kan den årlige afgift midlertidigt forhøjes til 30 kr. pr. brandforsikringspolice. De nugældende beløb foreslås ændret til en årlig afgift på 30 kr. pr. brandforsikringspolice samt en midlertidig forhøjelse til 40 kr., såfremt der trækkes på den bagvedliggende statsgaranti.

Maksimum for statsgarantien har siden ordningens indførelse i 1991 været 200 mio. kr. Det foreslås, at maksimum forøges til 400 mio. kr., således at det afspejles, at stormfaldsordningen er kommet til, siden det nuværende maksimum blev fastsat, og der samtidig tages hensyn til den stedfunde prisudvikling i den mellemliggende periode. Fremover vil der således være to adskilte, tilbagebetalingspligtige statsgarantier på hver 200 mio. kr. til henholdsvis stormflods- og oversvømmelsesordningen og stormfaldsordningen, hvor der i dag alene er én statsgaranti på 200 mio. kr.

Udbetalinger under statsgarantien vil få statsfinansielle konsekvenser for det pågældende finansår. Da statens udlæg skal forrentes og tilbagebetales, vil forslaget på sigt imidlertid ikke få statsfinansielle konsekvenser.

Endvidere er det en følge af den foreslåede organisering af stormflods- og oversvømmelsesordningen, at Stormrådet tillægges delvist andre arbejdsopgaver end med den nuværende organisering af stormflodsordningen. Det foreslås på denne baggrund, at Forbrugerstyrelsen fremover skal være sekretariat for Stormrådet. Som sekretariat for Stormrådet vil Forbrugerstyrelsen skulle bistå Storm-

rådet i forbindelse med rådets tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af sager efter stormflodsordningen. Endvidere vil Forbrugerstyrelsen skulle bistå Stormrådet i forbindelse med behandlingen af sager om erstatning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer.

Forbrugerstyrelsens omkostninger i forbindelse hermed, herunder til løn, afholdes af stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen, hvorfor der heller ikke på dette område vil være statsfinansielle konsekvenser som følge af lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører en forøgelse af den årlige afgift til erstatningsordningen med 10 kr. pr. brandforsikringspolice. Dette vurderes dog ikke at være en væsentlig økonomisk konsekvens for erhvervslivet.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

For så vidt angår stormflodsordningen tilsigtes positive administrative konsekvenser for borgerne i forhold til hurtigere sagsbehandling og kortere ventetid i forhold til anmeldelse af skader efter ordningen. Herudover forventes der ikke, for så vidt angår stormflodsordningen, ændringer af betydning i de administrative konsekvenser for borgerne, da de incitamentter til forebyggelse af skader, der understøttes af den nye erstatningsmodel, i vidt omfang allerede er til stede i den nuværende model. De administrative konsekvenser for borgerne, der følger af arbejdet med forebyggelse af skader, kan for eksempel være indhentelse af tilladelser fra offentlige myndigheder og lignende.

Lovforslaget indfører dækning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer. Med indførelsen af den samme erstatningsmodel som på stormflodsområdet indføres også de samme incitamentter til forebyggelse af skader som på stormflodsområdet. Da incitamentterne til forebyggelse af skader er nye i forhold til oversvømmelser fra vandløb og søer, vil der på dette område være tale om negative administrative konsekvenser for borgerne. De negative administrative konsekvenser forventes dog at være meget begrænsede, da det efter et forsigtigt skøn er forsikringsbranchens vurdering, at der i gennemsnit sker under 50 oversvømmelser fra vandløb og søer årligt, hvoraf 10-12 skader skønnes at være erstatningsberettigede efter denne model.

Der forventes ikke ændringer i de administrative konsekvenser for borgerne for så vidt angår stormfaldsordningen.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Høring

Forslaget til lov om ændring af lov om stormflod og stormfald har forud for fremsættelsen været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Aboretet, Advokatrådet, Andelsbolighavernes LO, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, By- og Landskabsstyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Landboudom, Danmarks Nationalbank, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autoriseret Markedsplads A/S, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Gartneri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Landbrug, Dansk Metal, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Planteskoleejerforening, Dansk Skoventreprenør Forening, Dansk Skovforening, Dansk Træforening, Dansk Vandrelaug, Danske Advokater, Danske Andelskasser, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere, Danske Havecentre, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Skov- og Landskabsingeniører, Datatilsynet, De Danske Skovdyrkerforeninger, De Økonomiske Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Det Biovidenskabelige Fakultet, Det Danske Handelskammer, DI, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, DMI, DTU, Entomologisk Forening, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Farvandsvæsenet, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finansministeriet, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finans og Leasing, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen af Lystbådehavne I Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Foreningen Registrerede Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Fritidshusejernes Landsforening, Frivilligrådet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Hjemmestyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Hedeselskabet, Håndværksrådet, Indenrigs- og Socialministeriet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klima- og Energiministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Kulturministeriet, Kuratorforeningen, Kystdirektoratet, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug og Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtdidsfond (LD), Miljøministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for videnskab, teknologi og udvikling, OMX Den Nordiske Børs København A/S, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, PBS (Payment Business Services), Plantning & Landskab, Landsforeningen, PostDanmark, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revifora, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Sammenslutningen af Danske Småøer, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Skov- og Naturstyrelsen, Statens Byggeforskningsinstitut, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Stormrådet, Søfartsstyrelsen, Telekomunikationsindustrien i Danmark, Transportministeriet, Træets Arbejdsgivere, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, VisitDenmark, VP Securities A/S, Western Union, Wood Supply, Økologisk Landsforening, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Økonomistyrelsen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forbrugerstyrelsen vil, som sekretariat for Stormrådet, skulle bistå Stormrådet i forbindelse med rådets tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af sager efter stormflodsordningen samt med behandlingen af sager om erstatning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	For så vidt angår stormflodsordningen tilsigtes positive administrative konsekvenser for borgerne i forhold til hurtigere sagsbehandling og kortere ventetid i forhold til anmeldelse af skader efter ordningen.	Med indførelsen af dækning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer forventes begrænsede negative administrative konsekvenser for borgerne som følge af incitamenterne til forebyggelse af skader.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ved kongelig resolution af 27. november 2001 blev Økonomiministeriet og Erhvervsministeriet sammenlagt til Økonomi- og Erhvervsministeriet. Som konsekvens heraf ændres lovens henvisninger til økonomiministeren til økonomi- og erhvervsministeren og lovens henvisninger til Økonomiministeriet til Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Til nr. 2

Ved kongelig resolution af 27. november 2001 ændrede Miljø- og Energiministeriet navn til Miljøministeriet. Som konsekvens heraf ændres lovens henvisninger til miljø- og energiministeren til miljøministeren og lovens henvisninger til Miljø- og Energiministeriet til Miljøministeriet.

Til nr. 3 og 4

Den eksisterende stormflodsordning dækker alene oversvømmelser forårsaget af stormflod. Ordningen dækker dog også oversvømmelser af ferskvand, hvor ferskvandet stammer fra vandløb, der går over bredderne, fordi en forhøjet vandstand i havet forhindrer en naturlig afstrømning.

Almindelige private forsikringsaftaler i forsikringsselskaberne omfatter normalt ikke skader forårsaget af indtrængen af overfladevand fra forhøjet vandstand i vandløb og søer. Sådanne skader er i forsikringsbetingelserne for almindelige forsikringer af fast ejendom normalt undtaget.

Stormflodsudvalget har i sin rapport overvejet, om en fremtidig ordning også bør omfatte oversvømmelsesskader som følge af indtrængen af ferskvand (vandløb og søer). Det er på baggrund af overvejelserne Stormflodsudvalgets anbefaling, at erstatning for skader som følge af oversvømmelser fra vandløb og søer, ligesom stormflodsordningen, skal have karakter af en katastrofeordning, således at det kun er skader på fast ejendom og løsøre, der i helt exceptionelle tilfælde oversvømmes, der vil kunne erstattes.

Under forudsætning af, at denne oversvømmelsesordning alene skal have karakter af en katastrofeordning, er det Stormflodsudvalgets formodning, at der vil være tale om et beskedent antal sager om året. Det vurderes, at der årligt vil komme under 50 skadesanmeldelser, hvoraf ca. en fjerdedel (10-12 sager) vil falde ind under ordningen.

På baggrund af Stormflodsudvalgets anbefalinger foreslås det, at den gældende lovs § 1 udvides til også at dække visse oversvømmelser fra vandløb og søer. Den nærmere afgrænsning af, hvad der i lovens forstand skal forstås ved oversvømmelse fra vandløb og søer, fremgår af forslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 5

Stormflodsordningen dækker i dag oversvømmelser som følge af usædvanlig høje vandstande i havet forårsaget af storm. Med forslaget til *stk. 1* præciseres det, at dette kun er et eksempel, idet stormflodsordningen også i praksis dækker tilfælde af ferskvandsoversvømmelser, der opstår, fordi afløb fra vandløb ikke kan ske grundet ekstremt høj vandstand i havet.

Stormrådet har gennem sin praksis defineret, at der kan erklæres stormflod på en given kyststrækning, når det stormer, og vandstanden samtidig overstiger den vandstandshøjde, der gennemsnitligt

indtræffer hvert 20. år på den pågældende lokalitet. På den baggrund foreslås det endvidere, at det i *stk. 1* tydeliggøres, at stormflod alene omfatter de hændelser, der statistisk indtræffer sjældnere end hvert 20. år.

Skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer har ikke hidtil været omfattet af stormflodsordningen. Stormflodsudvalget har ved revisionen af stormflodsordningen undersøgt mulighederne for en udvidelse af stormflodsordningen med oversvømmelse fra vandløb og søer. Det er Stormflodsudvalgets opfattelse, at erstatningsordningen for oversvømmelser fra vandløb og søer i lighed med den nugældende stormflodserstatningsordning skal have karakter af en katastrofeordning, hvorfor ikke alle oversvømmelser fra vandløb og søer skal være dækket under en sådan ordning, se endvidere bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 4.

Med baggrund i udvalgets anbefalinger foreslås det, at der indføres et nyt *stk. 2*, der indeholder en definition af, hvad der forstås ved oversvømmelse som følge af ekstremt høj vandstand i vandløb og søer. Årsagen til disse oversvømmelser kan være stor vandafstrømning i vandløb efter langvarig, kraftig nedbør, afsmeltning af is og sne, opstuvning eller tilsigtet eller utilsigtet blokering af vandgennemstrømning. Oversvømmelse som følge af nedbør er kun omfattet af bestemmelsen, såfremt nedbøren har været langvarig og kraftig. Dette skyldes, at oversvømmelse forårsaget af skybrud almindeligvis er omfattet af ejendoms- og løsøreforsikringer og derfor ikke er dækket af ordningen. Oversvømmelser forårsaget af manglende kapacitet i anlæg til vandafledning, eksempelvis kloaknet, er endvidere ikke omfattet af definitionen.

Med ekstremt høj vandstand i vandløb og søer forstås oversvømmelser, der i tilfælde af, at der findes statistik på den pågældende lokalitet, statistisk forventes at ville indtræffe sjældnere end hvert 20. år.

Den gældende *stk. 2* bliver herefter *stk. 3*.

Ændringen af det gældende *stk. 3*, der herefter bliver *stk. 4*, er en konsekvens af forslagets § 1, nr. 4, hvorefter der kan ydes erstatning for skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer. Det foreslås derfor anført, at afgørelse af, om der har været oversvømmelser fra vandløb og søer, ligesom det i dag er tilfældet ved stormflod og stormfald, træffes af Stormrådet med udtalelse fra Danmarks Meteorologiske Institut, Kystdirektoratet eller Miljøministeriet.

Bestemmelsen i den gældende *stk. 4* om Stormrådets sammentræden ved stormflod og stormfald foreslås at udgå som overflødig, da disse regler fremgår af §§ 15 og 19 i bekendtgørelse om forretningsorden for Stormrådet.

Til nr. 6

Ifølge lovens § 3, *stk. 1*, kan der, i tilfælde af stormfald, alene ydes tilskud til private ejere. Der henvises i den sammenhæng til, at der ifølge lovens § 1, nr. 2, kan gives tilskud til gentilplantning med robust skov på private fredskovsarealer, der er ramt af stormfald.

Da der med forslagets § 1, nr. 4, indføres dækning af skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer, som skal fremgå af lovens § 1, nr. 2, foreslås det som en konsekvens heraf, at henvisningen i lovens § 3, *stk. 1*, rettes til § 1, nr. 3, der fremover vil vedrøre tilskudsordningen i tilfælde af stormfald.

Til nr. 7 og 8

Den gældende lovs kapitel 2 vedrører alene stormflodssager. Af lovens § 4, stk. 1, fremgår, at skader på her i landet værende fast ejendom og løsøre, som udgangspunkt dækkes af stormflodsordningen, såfremt den faste ejendom eller løsøret er dækket af en afgiftspligtig brandforsikring.

Som konsekvens af forslaget § 1, nr. 4, hvor der foreslås indført en dækning af skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer, foreslås det at overskriften til lovens *kapitel 2* samt bestemmelsen i lovens § 4, *stk. 1*, ændres således, at oversvømmelser fra vandløb og søer også er omfattet.

Til nr. 9

Det fremgår af den gældende lovs § 4, stk. 2, ("negativlisten"), at der ikke ydes erstatning for eksempelvis fast ejendom eller løsøre, for hvilket det i almindelighed er muligt at tegne forsikring mod skader forårsaget af stormflod i et forsikringsselskab, eller hvor anden forsikring dækker den pågældende skade på fast ejendom eller løsøre. Der ydes endvidere ikke erstatning for skade på løsøre i kældre og i rum under terræn, for indirekte tab og for skader på jord.

I overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling foreslås der en udvidelse af den gældende "negativliste" i lovens § 4, stk. 2. Der er, for det første, tale om en fastholdelse af den nugældende lovs undtagelser i § 4, stk. 2. Derudover udvides negativlisten med en fastlæggelse af Stormrådets nuværende praksis, ligesom der tilføjes en række tilfælde, hvor der ikke gives erstatning. Denne udvidelse sker for at styrke ordningens karakter af en katastrofeerstatningsordning.

Det foreslås endvidere, at negativlisten også skal være gældende i forhold til skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer.

De i nr. 1-4 nævnte ejendomme og løsøre, som er undtaget fra erstatning, er en videreførelse af de gældende regler i lovens § 4, stk. 2, nr. 1-3 og 5. Den gældende § 4, stk. 2, nr. 4, videreføres i § 4, *stk. 2, 1. led*, hvoraf det følger, at der ikke ydes erstatning for indirekte tab i tilknytning til skader omfattet af § 4, stk. 2. Ved indirekte tab forstås for eksempel flytteomkostninger, driftstab og lignende. Det vil sige, at omkostninger forbundet med at flytte løsøre med henblik på bevarelse af dets værdi, skadesforebyggende tiltag som for eksempel forebyggelse mod skimmelsvamp eller finansieringsomkostninger i forbindelse med istandsættelse ikke dækkes. Begrundelsen herfor er, at ordningens formål er en katastrofeordning, og at omfanget af mulige indirekte tab er uoverskuelige. Hertil kommer, at det kan være vanskeligt at afgrænse indirekte tab tidsmæssigt.

Baggrunden for *nr. 1* er, at stormflods- og oversvømmelsesordningen er en katastrofeerstatningsordning, og at ordningen derfor ikke skal dække skader forårsaget af stormflod og oversvømmelser fra vandløb og søer, som det i almindelighed er muligt for skadelidte at forsikre sig mod. I modsat fald vil der være et incitament til ikke at tegne forsikring mod disse skader. Skader på eksempelvis fast ejendom vil dog være omfattet af stormflods- og oversvømmelsesordningen, da de almindelige private ejendomsforsikringer på nuværende tidspunkt ikke i almindelighed dækker skader forårsaget af stormflod og oversvømmelser fra vandløb og søer.

Nr. 2 betyder, at hvis skadelidte har dækning via sin forsikring for stormflods- eller oversvømmelseskader, kan der ikke samtidig eller i stedet blive tale om erstatning fra stormflods- og oversvømmelsesordningen.

Nr. 3 omfatter de tilfælde, hvor løsøret befinder sig i kældre og rum under terræn.

Ved skader på jord i *nr. 4* forstås, at forringelse af jordens bonitet samt bortskylning af jord ikke dækkes.

Forslaget til *nr. 5* om, at saltskader på afgrøder er undtaget fra dækning, er en fastlæggelse i loven af Stormrådets praksis. Stormflodsudvalget har drøftet, om disse skader skulle dækkes i den fremtidige erstatningsordning. Ud fra en betragtning om, at saltskader sker over længere tid og derfor ikke er katastrofeskader, har Stormflodsudvalget besluttet, at fastholde den nuværende retstilstand.

Nr. 6-15 er nye. Stormflodsudvalget har, under hensyn til bevarelse af ordningens karakter af katastrofeerstatningsordning, foreslået, at skader på diger og andre kystanlæg samt fast ejendom, der ligger uden for et dige, ikke skal være omfattet af stormflods- eller oversvømmelseserstatning. Det samme gælder haveanlæg og løvsøre placeret i haven. Hermed menes for eksempel plæner, planter, træer og buske. Endvidere omfatter dette hegn, stensætninger, belægninger, belysning, springvand og anden udsmykning samt flagstænger, legeredskaber, drivhuse, legehuse, pavilloner, overdækninger og terrasser, der ikke er i umiddelbar forlængelse af eller deler fundament med bygningen.

Da der som nævnt er tale om en katastrofeerstatningsordning, og Stormflodsudvalget har lagt stor vægt på bevarelse af dette kriterium, fastsættes det endvidere, at hvad der af visse typer af fast ejendom eller løvsøre måtte være placeret i vand eller på strand, på kystsikring eller på anden form for værn mod vandet, også er undtaget fra at kunne udløse erstatning fra stormflods- og oversvømmelsesordningen. Dette gælder også dyr i form af eksempelvis græssende kvæg, mens dyr der opdrættes i dambrug, som ikke er flytbart løvsøre, vil være dækket af ordningen.

Såfremt der er tale om skader inden for erhverv foreslås det, at der ikke ydes erstatning for løvsøre i lagerbygninger, medmindre det er placeret mindst 10 centimeter over gulvniveau, jf. *nr. 16*. Det vil sige, at for skader inden for erhverv ydes der ikke erstatning for løvsøre i lagerbygninger, medmindre det er placeret mindst 10 centimeter over gulvniveau, svarende til højden på en såkaldt Europapalle, idet hovedparten af skaderne på varelagre ofte skyldes opfugtning som følge af varernes placering direkte på gulvet.

Til *nr. 10*

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget § 1, *nr. 5*, hvorefter der kan ydes erstatning for skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer. I disse tilfælde vil erstatningen ligeledes skulle ydes til den retmæssige ejer, pantnaver eller indehaver af anden rettighed m.v. over ejendommen eller løvsøret.

Til *nr. 11*

Det følger af den gældende lovs § 6, at der ved skader forårsaget af stormflod fratrækkes en selvrisiko. Selvriskoen er 5 pct., dog mindst 5.000 kr. pr. skadesbegivenhed pr. forsikringssted på en- og tofamiliehuse og privat indbo. Selvriskoen er 10 pct., dog mindst 10.000 kr. pr. skadesbegivenhed pr. forsikringssted på andre ejendomme, herunder fritidshuse inkl. indbo, samt andet løvsøre, herunder varelagre og inventar.

I stedet for den nuværende selvriskomodell anbefaler Stormflodsudvalget, at der indføres en såkaldt ”trappemodell” for selvriskoen, som indebærer stigende selvrisiko ved gentagne stormflodshændelser af størrelsesordenen, der statistisk indtræffer hyppigere end hvert 50. år og sjældnere end hvert 20. år. Udvalget vurderer, at denne model i højere grad sikrer incitament til omkostningseffektiv klimatilpasning i form af skadesforebyggende adfærd og hensigtsmæssig lokalisering.

Trappemodellen for selvriskoen indebærer, at selvriskoen stiger for hver stormflodshændelse til og med den 3., der rammer den samme ejendom. For helårsbeboelse vokser selvriskoen således fra 8 til 13 til 18 pct., mens den for sommerhuse og erhvervsejendomme vokser fra 13 til 18 til 23 pct.

Selvriskoen for løsøre anbefales at være 10 pct., uanset til hvilket formål ejendommen benyttes og uanset antallet af stormflodshændelser. Dette skal ses i sammenhæng med, at trappemodellen for stigende selvrisiko ikke med rimelighed kan benyttes med hensyn til skader på lejeres indbo, idet der ikke vil kunne skabes sikkerhed for, at lejer er bekendt med konsekvenserne af, at den lejede ejendom på et tidligere tidspunkt har været ramt af oversvømmelse.

Endelig anbefaler Stormflodsudvalget, at trappemodellen sættes ud af kraft ved stormflodshændelser, der statistisk forventes at indtræffe sjældnere end hvert 50. år. Erstatningen vil i disse tilfælde blive beregnet på baggrund af den laveste selvriskoprocent, givet bygningens anvendelse. Sådanne oversvømmelser medregnes heller ikke i oversvømmelsesstatistikken vedrørende den pågældende ejendom.

På trods af de højere selvriskoprocenter i forhold til den gældende lov stiger den gennemsnitlige erstatning, der kan forventes ved stormflod, set i forhold til erstatningerne efter det nuværende regelsæt. Det skyldes først og fremmest, at Stormflodsudvalget samtidig foreslår, at principperne for skadesopgørelse og værdiansættelse tilpasses til de principper, der allerede anvendes af forsikrings-selskaberne i almindelige private forsikringsaftaler. Dette indebærer, at der benyttes et genanskaffelsesprincip frem for det i den nuværende stormflodsordning anvendte dagsværdiprincip. Udvalget foreslår denne ændring, da anvendelsen af de samme principper kan lette selskabernes administration af erstatningsordningen og dermed medvirke til at begrænse de administrative udgifter. Ændringen har samtidig den fordel, at de skadelidte vil kunne genkende principperne fra skader, der bliver behandlet i henhold til almindelige private forsikringsaftaler, hvilket kan bidrage til en øget forståelse af ordningen.

Selvriskoprocenterne forhøjes både for at sikre en større medfinansiering af ordningen fra de, der har en reel risiko for at blive ramt, og for at modvirke den fordyrelse af erstatningsordningen, som de foreslåede ændringer i opgørelses- og værdiansættelsesprincipperne vil medføre.

Trappemodellen indebærer, at erstatningen ved første stormflodshændelse efter den nye ordnings ikrafttræden vil være noget højere end med de nuværende regler. Ved anden stormflodsoversvømmelse forventes erstatningerne stort set at være på niveau med erstatninger i den nuværende ordning. Trappemodellen indebærer, at først fra og med 3. stormflodsoversvømmelse af samme ejendom, forventes erstatningen generelt at være lavere end i den nuværende stormflodserstatningsordning.

De foreslåede selvriskoprocenter – ”trappetrinenes højde” – afbalancerer hensynet til at sikre et tilstrækkeligt incitament til forebyggelse og hensynet til, at ordningens karakter af katastrofesikringsordning fortsat bibeholdes. I den forbindelse understreger udvalget, at der, ikke mindst på længere sigt, kan forventes at være positive økonomiske effekter af bedre forebyggelse og dermed gennemsnitligt mindre skadesomfang.

Incitament til forebyggelse vil være til stede for alle, der har været ramt af oversvømmelse. Sandsynligvis vil kun et fåtal af disse rammes igen, men hver eneste ejer har en potentiel risiko for gen-

tagen oversvømmelse og lavere erstatningsudbetaling. På længere sigt vil den bedre forebyggelse og dermed det mindre skadesomfang bidrage positivt til de samfundsøkonomiske konsekvenser.

Stormflodsudvalget gør dog opmærksom på, at ejere af ejendomme i kystnære områder i visse tilfælde kun vanskeligt vil kunne anlægge individuelle beskyttelsesforanstaltninger. De foreslåede selvriskoprocenter afspejler en afvejning mellem incitamentet til forebyggelse og hensynet til, at sådanne ejere ikke skal rammes unødigt hårdt.

I overensstemmelse med Stormflodsudvalgets ønske om at skabe et økonomisk incitament til at sikre eksisterende ejendomme mod oversvømmelsesrisiko og endvidere at lade hensynet til oversvømmelsesrisiko indgå i overvejelserne i forbindelse med nybyggeri, udstykning af byggegrunde samt kystbeskyttelse, foreslås det i *stk. 1*, at der ved skader forårsaget af stormflod fratrækkes følgende selvrisiko, hvis der er tale om en hændelse, der statistisk indtræffer oftere end hvert 50. år og sjældnere end hvert 20. år:

- 1) 8 pct. ved 1. skadesbegivenhed for skader på ejendomme til helårsbeboelse, 13 pct. ved 2. skadesbegivenhed og 18 pct. ved 3. og efterfølgende skadesbegivenhed, dog minimum 8.000 kr.
- 2) 13 pct. ved 1. skadesbegivenhed for skader på fritids-/sommerhuse og erhvervsjendomme, 18 pct. ved 2. skadesbegivenhed og 23 pct. ved 3. og efterfølgende skadesbegivenhed, dog minimum 13.000 kr.
- 3) 10 pct. ved skader på løsøre, dog minimum 10.000 kr.

I sammenhæng hermed foreslås det i *stk. 2*, at der ved erstatning for skader forårsaget af stormflod fratrækkes følgende selvrisiko, hvis der er tale om en hændelse, der statistisk indtræffer sjældnere end hvert 50. år:

- 1) 8 pct. ved skader på ejendomme til helårsbeboelse, dog minimum 8.000 kr.
- 2) 13 pct. ved skader på fritids-/sommerhuse og erhvervsjendomme, dog minimum 13.000 kr.
- 3) 10 pct. ved skader på løsøre, dog minimum 10.000 kr.

Der vurderes ikke at være problemer i forhold til skelnen imellem henholdsvis ejer og ejendom forbundet med den foreslåede trappemodell for selvriskoen. Ejendommens indplacering på trappetrin er således uafhængig af, hvorvidt en tidligere indtruffet stormflodsoversvømmelse fandt sted i den nuværende eller i en tidligere ejers tid. Der er imidlertid behov for at sikre, at en eventuel køber informeres om en tidligere indtruffet stormflodshændelse, således at denne viden kan indgå i købs- overvejelserne. Til dette formål vil en notering i BBR-registeret være velegnet.

For pensionister og andre, der har tilladelse til helårsbeboelse i bygninger i sommerhusområder, er dette bestemmende for, om bygningen skal anses som helårsbeboelse eller sommerhus.

Til nr. 12

Den foreslåede § 6 a er en konsekvens af Stormflodsudvalgets anbefaling om at indføre erstatning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer, jf. forslagens § 1, nr. 4, samt af udvalgets anbefaling om at indføre den såkaldte trappemodell for skader forårsaget af stormflod, jf. forslagens § 1, nr. 11.

For at skabe parallelitet til selvriskoreglerne og de bagvedliggende hensyn herfor på stormflodsområdet, foreslås det i § 6 a at indføre den samme trappemodell for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer som for skader forårsaget af stormflodshændelser.

Dog foreslås det ikke at foretage en opdeling af, hvor ofte skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer forekommer, men at lade skader forårsaget af disse oversvømmelser være omfattet af trappemodellen. Det betyder, at alle skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer, jf. definitionen i forslagets § 1, nr. 5, vil tælle med i antallet af skadesbegivenheder.

Baggrunden herfor er, at det vil være vanskeligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastlægge, hvad der er en oversvømmelse fra vandløb og søer, der statistisk indtræffer oftere end hvert 50. år.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 11, herunder til behovet for at sikre, at en eventuel køber af en ejendom informeres om en tidligere indtruffet oversvømmelse fra vandløb og søer, således at denne viden kan indgå i købsovervejelserne. Til dette formål vil en notering i BBR-registeret også i dette tilfælde være velegnet.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslagets § 1, nr. 4, hvorefter der kan ydes erstatning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer. I disse sager vil det efter forslaget også være muligt, at erstatningen, udover selvriskoen, nedsættes eller helt bortfalder, såfremt de i § 7 nævnte forhold er til stede.

Til nr. 14 og 15

Den gældende lovs § 7, nr. 1, giver mulighed for, at erstatning for stormflodsskader kan reduceres eller helt bortfalde i tilfælde, hvor ejendom og løssøre er "udsat beliggende" i forhold til risikoen for stormflod. Det er ikke konkretiseret i loven, hvad udsat beliggenhed er, men dette kan for eksempel være bygninger opført lige ved strandkanten eller i højdeniveau med havet eller robåde, der ligger på stranden.

De centrale kriterier for udsat beliggenhed er afstand til strandkanten, højde over havet samt eventuelle hindringer for vandet i det foranliggende terræn - eksempelvis anlagte diger eller naturligt forekommende forhøjninger i terræn. Der er således tale om en vurdering, der stiller store krav til administration for at imødegå risiko for tilfældig og uensartet bedømmelse af sagerne.

Stormflodsudvalget har vurderet, at der ikke kan fastsættes simple og håndterbare kriterier for udsat beliggenhed, der på samme tid sikrer ligebehandling og effektiv administration. Herudover benyttes bestemmelsen om udsat beliggenhed i vid udstrækning ikke i Stormrådets praksis.

På baggrund af Stormflodsudvalgets anbefalinger foreslås det derfor, at bestemmelsen om nedsættelse eller bortfald af erstatning som følge af udsat beliggenhed i lovens § 7, nr. 1, ophæves, da det vurderes mere hensigtsmæssigt, at de konkrete tilfælde, hvor der ikke gives erstatning for stormflodsskader på grund af udsat beliggenhed, fremgår af "negativlisten", der findes i lovens § 4, stk. 2, jf. forslagets § 1, nr. 9.

Endvidere vurderes det, at den såkaldte trappemodell for selvriskoen ved gentagne stormflods- eller oversvømmelseshændelser, der indføres med forslagets § 1, nr. 11 og 12, i højere grad sikrer incitament til skadesforebyggende adfærd og en hensigtsmæssig placering af ejendomme fremover.

Som følge af den foreslåede ophævelse af lovens § 7, nr. 1, foreslås det at lovens § 7, nr. 2-6, herefter bliver nr. 1-5. Som en konsekvens heraf, foreslås det endvidere, at henvisningen til nr. 1-3 i § 7, nr. 4, der herefter bliver nr. 3, ændres til en henvisning til nr. 1 og 2.

Til nr. 16

Stk. 1 er en videreførelse af det gældende § 8, stk. 1.

Det gældende § 8, stk. 2, om, at forsikringsselskaberne foretager taksation af skader forårsaget af stormflod, videreføres som *stk. 2, 1. pkt.* Det er i bestemmelsen forudsat, at forsikringstagerens selskab kan vælge at delegere taksationen til et andet forsikringsselskab, som også har kompetence til at foretage taksation i henhold til stk. 2.

Det fremgår af Stormflodsudvalgets anbefalinger, at taksator/forsikringsselskaberne inden for seks arbejdsdage aftaler et tidspunkt for taksationen med skadelidte. De seks arbejdsdage regnes enten fra selskabet har modtaget meddelelsen fra Stormrådet, eller fra selskabet har modtaget skades anmeldelsen fra skadelidte (det seneste af de to tidspunkter).

Med forslaget til *stk. 2, 2. pkt.* bestemmes det, at taksationen skal foretages senest 22 arbejdsdage efter, at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. At taksator skal have det fornødne grundlag betyder både, at taksator skal være i besiddelse af de nødvendige oplysninger til at kunne foretage taksationen, men også at taksator skal have haft rimelig mulighed for adgang til den beskadigede ejendom eller det beskadigede løsøre med henblik på besigtigelse. Fristen på 22 arbejdsdage begynder således ikke at løbe, førend disse betingelser er opfyldt.

Forslaget til *stk. 2, 3. pkt.* er en videreførelse af det gældende § 8, stk. 3, 1. pkt., der flyttes til *stk. 2* af redaktionelle grunde. Taksator skal udarbejde en klar kalkulation, der viser, hvordan den pågældende er kommet frem til erstatningen.

Det foreslås i *stk. 3*, at der fastsættes en frist på 22 arbejdsdage fra alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksationsrapport foreligger, til forsikringstager skal have meddelelse fra forsikringsselskabet om udbetaling af erstatning. Fristen kan fraviges i det omfang, fristoverskridelsen beror på skadelidtes forhold. Det er i bestemmelsen forudsat, at forsikringstagerens selskab kan vælge at delegere sagsbehandlingen, herunder afgørelsen om erstatning, til et andet forsikringsselskab, som også har kompetence hertil i henhold til stk. 3.

Når skadelidte har fået tilsagn om/afslag på erstatning informeres vedkommende herom. I de situationer hvor der gives tilsagn om erstatning for skade på fast ejendom, orienteres en eventuel ejer om, at der sker notering i BBR-registeret med henblik på korrekt selvrisko ved eventuelle senere oversvømmelseshændelser. Informationen skal omfatte en beskrivelse af, hvilke konsekvenser dette kan få for fremtidige erstatninger.

Endvidere foreslås der i *stk. 3* en redaktionel ændring, hvor bestemmelsen i den gældende lovs § 10, stk. 2, om at forsikringsaftalelovens § 57 og 58 finder anvendelse, flyttes til § 8, stk. 3, 2. pkt.

Herudover foreslås det, at der i *stk. 4* indsættes en mulighed for, at Stormrådet i særlige tilfælde kan dispensere fra fristen i stk. 2 og 3. Denne mulighed kan tænkes anvendt i tilfælde af omfattende stormflod, hvor mængden af anmeldelser til selskaberne er så stor, at fristen ikke kan overholdes.

Det følger af de ovenfor foreslåede ændringer, at der skal ske en omorganisering af stormflodsordningen. Efter den gældende stormflodsordning, er det alene taksation af stormflodsskader, der henhører under forsikringsselskaberne, mens sagsbehandling og erstatningsudbetaling er opgaver, der henhører under Stormrådet.

Stormflodsudvalget anbefaler, at såvel taksation, sagsbehandling samt erstatningsudbetaling lægges i det forsikringsselskab, hvor skadelidte er brandforsikret. Stormrådets væsentligste fremtidige opgaver i stormflodssager bliver således at føre tilsyn med forsikringsselskabernes administration af ordningen samt at være klageinstans for afgørelser om erstatning, der træffes af forsikringsselskaberne.

Omorganiseringen af stormflodsordningen følger også af forslaget til ændring af § 10, stk. 1, hvorefter Stormrådet fastsætter betaling for forsikringsselskabernes administration af stormflodssager. Endelig følger omorganiseringen af forslaget til ændring af § 22, stk. 1, hvor der henvises til, at det er forsikringsselskaberne, der foretager sagsbehandlingen, jf. § 8.

For at den fremtidige stormflodsordning, med sagsbehandlingen forankret i forsikringsselskaberne, kan fungere optimalt, anbefaler Stormflodsudvalget, at der opbygges en fælles, it-baseret stormflodserstatningsdatabase, som både selskaberne og Stormrådets sekretariat har adgang til. Det fælles auto-skade system, som forsikringsselskaberne benytter sig af i forbindelse med alle kasko- og ansvarsforsikringsager vedr. motorkøretøjer, kan nævnes som eksempel på et lignende system.

Stormflodsudvalget foreslår, at den fælles stormflodserstatningsdatabase skal indeholde alle de stamdata om den enkelte erstatningssag, som er nødvendige til brug for gennemførelse af Stormrådets tilsyn, statistikproduktion og udtræk af relevante oplysninger i forbindelse med klagesager over selskabernes afgørelser samt håndtering af aktindsigtssager. Oplysningerne omfatter blandt andet ejers navn og adresse, beboers navn og adresse hvis ejendommen er udlejet, ejendommens adresse, udbetalt skadesbeløb m.v. Desuden indscannes taksationsrapport, korrespondance mellem skadelidte og forsikringsselskab samt dokumentation for udgifter.

Stormflodserstatningsdatabasen kan eventuelt understøttes af et fælles it-baseret sagsbehandlingssystem, som kan lette forsikringsselskabernes sagsbehandling. Forsikringsselskabernes sagsbehandling skal enten foregå i selskabernes egne administrative systemer eller i det fælles sagsbehandlingssystem, der i givet fald udvikles og stilles til rådighed af Stormrådet. Omkostningerne til udvikling og drift af stormflodserstatningsdatabasen og i givet fald sagsbehandlingssystemet afholdes af stormflods- og oversvømmelsespuljen.

Uanset valget af system skal sagsbehandlingen leve op til de krav, der følger af offentligheds- og forvaltningsloven, herunder om aktindsigt m.v., jf. bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 19.

Der skal i beslutningen vedrørende valg af it-system/it-systemer lægges vægt på, at systemet understøtter den fremtidige ordning og herunder især sikrer:

- En effektiv og ensartet sagsbehandling i forsikringsselskaberne.
- Adgang til håndtering af aktindsigts- og indsigtanmodninger.
- Forenelighed med offentlighedslovens, forvaltningslovens og persondatalovens bestemmelser.
- Et grundlag for statistikproduktion.
- En let adgang for tilsynet til alle relevante oplysninger.

På denne baggrund foreslås det i *stk. 5*, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for sagsbehandlingen, herunder for oprettelsen af en fælles it-baseret stormflodserstatningsdatabase samt eventuelt et fælles it-baseret sagsbehandlingssystem. It-systemerne

forudsættes oprettet i overensstemmelse med persondataloven, herunder reglerne for anmeldelse til Datatilsynet.

Bekendtgørelsen udarbejdes efter forhandling med forsikringssekskabernes brancheorganisation, Forsikring & Pension.

Til nr. 17

Erstatning for skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer foreslås omfattet af stormflodsordningen, jf. forslaget § 1, nr. 4. Som følge heraf foreslås det at indsætte en bestemmelse i § 8 a, der fastlægger arbejdsgangen i tilfælde af indtrufne skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer.

Det har i Stormflodsudvalgets arbejde med at omfatte dækning af skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer været forudsat, at forsikringstagers forsikringssekskab foretager taksationen, og at resultatet heraf skal meddeles Stormrådet. Herefter vil et typisk sagsforløb, ifølge Stormflodsudvalgets rapport, være, at Stormrådet anmoder By- og Landskabsstyrelsen om at iværksætte den fornødne procedure med henblik på at undersøge, om oversvømmelsehændelsen er omfattet af erstatningsordningen. By- og Landskabsstyrelsen får i den forbindelse oplysninger om resultatet af taksationen med henblik på en vurdering af, hvilket omfang undersøgelsen skal have. Dernæst afgiver By- og Landskabsstyrelsen en indstilling til Stormrådet. Det er herefter Stormrådet, der, på baggrund af taksationsrapporten samt indstillingen fra By- og Landskabsstyrelsen, træffer beslutning om, hvorvidt der skal ydes erstatning i den pågældende sag.

På baggrund af Stormflodsudvalgets beskrivelse af et typisk sagsforløb i disse sager foreslås det i *stk. 1*, at forsikringstageren skal anmelde skaden til sit forsikringssekskab senest 2 måneder efter skadens indtræden. Dette svarer til fristen, der gælder for anmeldelse af stormflodssager. Samtidig foreslås det i *stk. 1*, at forsikringssekskabet giver meddelelse herom til Stormrådet med en kopi af skadesanmeldelsen og eventuelle bemærkninger hertil.

Ifølge forslaget til *stk. 2* er det forsikringssekskabet, der foretager taksation af skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer. Med forslaget til *stk. 2*, 2. pkt. bestemmes det, at taksationen skal foretages senest 22 arbejdsdage efter, at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. At taksator skal have det fornødne grundlag betyder både, at taksator skal være i besiddelse af de nødvendige oplysninger til at kunne foretage taksationen, men også at taksator skal have haft rimelig mulighed for adgang til den beskadigede ejendom eller det beskadigede løse med henblik på besigtigelse. Fristen på 22 arbejdsdage begynder således ikke at løbe, førend disse betingelser er opfyldt. Endelig foreslås det, at Stormrådet i særlige tilfælde kan dispensere fra fristen på 22 arbejdsdage. Denne mulighed kan anvendes, såfremt der skulle opstå tilfælde af omfattende oversvømmelser fra vandløb og søer, hvor mængden af anmeldelser til sekskaberne er så stor, at fristen ikke kan overholdes.

Endvidere foreslås det i *stk. 3*, at taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, der har 14 dage til at afgive bemærkninger, hvorefter rapporten med bemærkninger sendes til Stormrådet. Dette svarer til sagsgangen ved den gældende ordning for stormflodssager.

Det foreslås i *stk. 4*, at Stormrådets afgørelse om udbetaling af erstatning meddeles forsikringstageren. Uanset om Stormrådet i den forbindelse har mulighed for at gøre et krav gældende mod en eventuel ansvarlig tredjemand, lægger Stormflodsudvalget vægt på, at skadelidte ikke skal vente på udfaldet af en sådan sag, men skal være sikret hurtig afgørelse af, om der skal gives erstatning.

Når forsikringstager har fået tilsagn om/afslag på erstatning informeres vedkommende herom. I de situationer hvor der gives tilsagn om erstatning for skade på fast ejendom, orienteres en eventuel ejer om, at der sker notering i BBR-registeret med henblik på korrekt selvrisko ved eventuelle senere oversvømmelseshændelser. Informationen skal omfatte en beskrivelse af, hvilke konsekvenser dette kan få for fremtidige erstatninger.

Endelig foreslås det, at der i stk. 4 indsættes en bestemmelse om, at forsikringsaftalelovens §§ 57 og 58 finder anvendelse på sager om udbetaling af erstatning som følge af skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 10, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 5*, at økonomi- og erhvervsministeren gives bemyndigelse til, efter forhandling med miljøministeren og Stormrådet, at fastsætte nærmere frister for meddelelse af afgørelsen om udbetaling af erstatning til forsikringstageren. Da oversvømmelsesordningen er ny, og der på nuværende tidspunkt ikke er erfaringer med sagsforløbet, herunder vurderingen af hvorvidt der er tale om en oversvømmelse fra vandløb og søer, findes det mest hensigtsmæssigt, at fristerne for meddelelse af afgørelse om udbetaling af erstatning ikke fastlægges i loven men i bekendtgørelse. I overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling forventes det, at oversvømmelsesordningen evalueres efter 5 år. I den forbindelse bør det samtidig overvejes, om der skal fastsættes frister for meddelelse af afgørelse om udbetaling af erstatning i loven.

Ved indførelsen af dækning af skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer lægger Stormflodsudvalget endvidere vægt på, at beslutningen om at yde erstatning skal træffes på en ensartet måde, der sikrer ligebehandling. Imidlertid er det Stormflodsudvalgets opfattelse, at det fragmenterede datagrundlag, den større kompleksitet i årsagssammenhænge og det yderst lille, forventede årlige antal sager vil indebære, at de administrative omkostninger pr. sag forbundet med udredning af sager for oversvømmelser fra vandløb og søer vil kunne være betydelige.

Derfor anbefaler Stormflodsudvalget, at erstatningsordningen udformes således, at der er plads til skøn med hensyn til, i hvilke tilfælde der er behov for detaljeret udredning af hændelsesforløbet, og i hvilke tilfælde en mere summarisk tilgang vil være tilstrækkelig.

Som følge af Stormflodsudvalgets anbefalinger foreslås det endvidere i *stk. 5*, at økonomi- og erhvervsministeren gives bemyndigelse til, ligeledes efter forhandling med miljøministeren og Stormrådet, administrativt at kunne tilpasse og udvikle vurderingsmetoden i takt med at der indhentes flere erfaringer med ordningen. Det forudsættes, at der indgås en administrationsaftale med By- og Landskabsstyrelsen vedrørende samarbejdet med Stormrådet, herunder om afgivelse af indstillinger vedrørende konkrete oversvømmelser fra vandløb og søer til Stormrådet.

Administrationsaftalen skal vedrøre By- og Landskabsstyrelsens udgifter i forbindelse med sagsbehandling vedrørende vurdering og indstilling i forbindelse med undersøgelse af, om oversvømmelseshændelsen er omfattet af erstatningsordningen. Derudover skal aftalen vedrøre udarbejdelse af kriterier og procedurer for vurdering af, om en oversvømmelse fra vandløb og søer er ekstrem eller ej.

Udgifterne forventes opgjort på baggrund af en timeregistrering og tilhørende timelønninger for de funktionærgrupper, der har udført arbejdet.

I de tilfælde hvor Stormrådet vurderer, at der er behov for en detaljeret udredning af hændelsesforløbet, kan der også forekomme udgifter til f.eks. konsulent og måleudstyr. Alle udgifter skal dokumenteres, og der fremsendes en årlig regning til betaling af Stormrådet.

Til nr. 18

Som følge af den foreslåede ændring af organiseringen af stormflodsordningen, således at ikke kun taksationen men også sagsbehandling såvel som erstatningsudbetaling lægges ud i det forsikrings-selskab, hvor skadelidte er brandforsikret, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 16, vil en af Stormrådets fremtidige arbejdsopgaver blive at fastsætte forsikringsselskabernes honorarer for sagsbehandlingen af forskellige stormflodserstatningssager. Herudover skal Stormrådet også fastsætte betaling for forsikringsselskabernes taksation i sager om oversvømmelse fra vandløb og søer, jf. forslagens § 1, nr. 17.

I overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling foreslås det, at Stormrådets fastsættelse af ovennævnte skal ske efter forhandling med Forsikring & Pension.

Stormflodsudvalget anfører, at aflønningen kan bygge på følgende model:

- Et grundhonorar for at have et beredskab til at forestå sagsbehandling.
- Et særskilt honorar pr. takseret, behandlet og afsluttet stormflods- og oversvømmelseserstatningssag.

Aflønningsmodellen skal afbalancere hensynet til at sikre et incitament til en minimering af taksations- og sagsbehandlingsomkostningerne med hensynet til de eksisterende forskelle fra selskab til selskab i arbejdsfordelingen imellem taksator og sagsbehandler. Det kan eksempelvis ske ved, at der fastsættes et sagstypespecifikt stykhonorar pr. afsluttet sag kombineret med timeafregning af dele af taksationsopgaven i sager, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende.

Det foreslås, at bestemmelsen i den gældende lovs § 10, stk. 2, ophæves, idet henvisningen til, at bestemmelserne i forsikringsaftalelovens §§ 57 og 58 finder anvendelse, fremgår af forslaget til § 8 om behandlingen af stormflodssager og af forslaget til § 8 a om behandlingen af skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer.

Til nr. 19

Al sagsbehandling fra taksation til erstatningsudbetaling i forbindelse med stormflodssager lægges som følge af den ændrede organisering af stormflodsordningen, jf. forslagens § 1, nr. 16, og i overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling, i det forsikringsselskab, hvor skadelidte er brandforsikret. Det foreslås derfor i § 10 a, stk. 1, at Stormrådet skal føre løbende tilsyn med denne administration. Tilsynet er et generelt tilsyn med selskabernes forvaltning af opgaven, herunder erstatningsudmåling og -udbetaling, sagsregistrering samt overholdelse af forvaltnings- og offentlighedslovens bestemmelser. Stormrådets tilsyn med selskabernes sagsbehandling kan dels omfatte udarbejdelse af generel skadesbehandlings- og erstatningsstatistik og dels systematisk stikprøvekontrol af selskabernes sagsbehandling. Herudover forestår Stormrådet også den løbende overvågning af ordningens likviditet, eksempelvis i form af produktion af nøgletal samt afgivelse af årsberetning.

Det foreslås i § 10 a, stk. 2, 1. pkt., at Stormrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for forsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler udstedt i medfør af loven. Stormrådets adgang til at meddele påbud skal ses i sammenhæng med, at Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes forvaltning af opgaven, herunder overholdelse af tidsfrister, erstatningsudmåling

og -udbetaling, sagsregistrering samt overholdelse af forvaltnings- og offentlighedslovens bestemmelser. Såfremt et forsikringssselskab for eksempel ikke foretager korrekt erstatningsudmåling i henhold til reglerne herom, kan Stormrådet meddele forsikringssselskabet et påbud om at foretage erstatningsudmåling i overensstemmelse med reglerne. Stormrådet kan også meddele forsikringssselskabet et påbud, hvis forsikringssselskabet for eksempel ikke overholder de forvaltningsretlige regler om begrundelsespligt i forbindelse med afgørelsen om erstatning efter loven.

Det foreslås endvidere i § 10 a, stk. 2, 2. pkt., at Stormrådet kan offentliggøre påbud efter stk. 2, 1. pkt. Stormrådet har ikke pligt til at offentliggøre alle påbud. Hvorvidt der skal ske offentliggørelse afhænger af det konkrete forhold, som har udløst Stormrådets påbud. Det forudsættes, at der alene skal ske offentliggørelse af Stormrådets påbud, hvis offentliggørelsen står mål med forsikringssselskabets manglende overholdelse af reglerne (proportionalitet). Dette kan for eksempel være tilfældet, hvis der er tale om gentagne tilfælde af samme karakter, eller hvis et forsikringssselskab bevidst undlader at følge de for erstatningsordningen gældende regler.

Det foreslås samtidig i § 10 a, stk. 3, at de nærmere regler for Stormrådets tilsyn, herunder eventuelle sanktioner over for selskaberne, samt de nærmere regler for Stormrådets offentliggørelse af påbud fastsættes i forretningsordenen for Stormrådet. Forretningsordenen udstedes af økonomi- og erhvervsministeren, jf. lovens § 21, stk. 3. Ved udarbejdelsen af forretningsordenen skal der lægges vægt på, at der er proportionalitet mellem selskabernes handlinger og de sanktioner, som anvendes over for selskaberne. Det samme gør sig gældende i forhold til forretningsordenens regulering af i hvilke tilfælde, Stormrådet offentliggør et påbud, jf. bemærkningerne ovenfor til § 10, stk. 2, 2. pkt. Sanktioner over for selskaber, som har handlet ansvarspådragende i forbindelse med administrationen, kan for eksempel være, at de ikke honoreres for det antal erstatningssager, der er fundet fejl i, uanset om fejlen består i for høj eller for lav erstatningsudbetaling. En anden mulighed for at sanktionere ansvarspådragende handlinger kan være, at Stormrådet fratager selskaber muligheden for sagsbehandling eller for at træffe afgørelse i konkrete sager.

Endelig foreslås det i § 10 b, i overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling, at forvaltningsloven og offentlighedsloven skal finde anvendelse på forsikringssselskabernes behandling af stormflodssager og sager om oversvømmelser fra vandløb og søer.

Forsikringssselskaberne skal i behandlingen af sagerne herefter iagttage kravene om partens (eksempelvis ejer eller lejer af en oversvømmet ejendom) og offentlighedens ret til aktindsigt i henholdsvis sager, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse eller dokumenter, der er indgået eller oprettet som led i sagsbehandlingen af erstatningssager. I tilfælde, hvor sagsbehandlingen er delegeret fra et selskab til et andet, kan Stormrådets sekretariat være behjælpelig med at klarlægge, hvilket selskab aktindsigtsforpligtelsen påhviler. Herudover kan Stormrådets sekretariatet overordnet vejlede forsikringssselskaberne i brugen af reglerne om aktindsigt.

Såfremt der anmodes om aktindsigt i en sag eller dokumenter, der er registreret i den fælles stormflodserstatningsdatabase, foretages behandlingen af anmodningen af Stormrådets sekretariat, der også træffer afgørelse i sagen.

Forsikringssselskaberne skal i behandlingen af anmodninger om aktindsigt være opmærksomme på mulighederne for, at give aktindsigt i videre omfang, jf. princippet om meroffentlighed, medmindre andet følger af regler om tavshedspligt m.v. Selskaberne skal desuden være opmærksomme på, at forpligtelsen til ekstrahering omfatter enhver konkret oplysning om faktiske omstændigheder af væsentlig betydning for sagsforholdet, der ikke fremgår af de dokumenter, der er undergivet aktind-

sigt efter de almindelige regler. Ekstraheringspligten omfatter også oplysninger om faktiske omstændigheder, som selskaberne har tilført sagen fra deres interne arbejdsdokumenter i andre sager eller fra registre og lignende.

I relation til forsikringsselskabernes afgørelse om udbetaling af erstatning i forbindelse med stormflod skal forsikringsselskaberne i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens kapitel 6 lade afgørelsen være ledsaget af en begrundelse. Endvidere skal forsikringsselskabernes afgørelse ledsages af en klagevejledning, jf. forvaltningslovens kapitel 7. Forsikringsselskaberne skal endvidere, i forbindelse med sagsbehandlingen af erstatningssagerne, leve op til de almindelige forvaltningsretlige principper for offentlig forvaltning.

Afgørelser, der pålægger skadelidte byrder eller tillægger skadelidte rettigheder, skal således have hjemmel i lovgivningen. Afgørelsen må endvidere ikke stride mod andre regler i lovgivningen eller mod de grundlæggende forvaltningsretlige principper. Det er forsikringsselskaberne, og i sidste ende Stormrådet, der ved administrationen af lov om stormflod og stormfald må afgøre, hvordan loven og de regler, der knytter sig til loven, for eksempel bekendtgørelser, skal bruges.

Desuden skal forsikringsselskaberne efterleve princippet om saglighed i forvaltningen, der indebærer, at offentlige myndigheder ikke må forfølge usaglige eller uvedkommende hensyn. Når forsikringsselskaberne skal træffe afgørelse i en sag, må der således ikke tages hensyn til private eller andre interesser, der ikke kommer sagen ved. Efter det forvaltningsretlige lighedsprincip er forsikringsselskaberne endvidere forpligtet til at behandle ensartede tilfælde ens. Der skal derfor være saglige grunde for at gøre forskel. Lighedsprincippet har således tæt sammenhæng med princippet om saglig forvaltning som udgangspunkt for en vurdering af, om en forskelsbehandling er sagligt begrundet.

Endelig skal forsikringsselskaberne iagttage officialprincippet, der indebærer, at forsikringsselskaberne er ansvarlige for, at sagerne er tilstrækkeligt oplyste, før der træffes afgørelse. I tilfælde af skadelidtes eventuelle manglende medvirken i sagens oplysning indebærer dette, at forsikringsselskaberne må oplyse sagen så godt som muligt og træffe afgørelse på dette grundlag.

Til nr. 20

Det følger af den gældende § 11, der regulerer stormfald, at der alene ydes tilskud til skovarealer, som er dækket af en basisforsikring mod stormfald. Det er i den forbindelse forudsat, at der skal ske et samlet udbud af basisforsikringen hvert 5. år for alle medlemmer af de to brancheforeninger for skovejere. Det samlede udbud skal ske med henblik på at opnå bedst mulig pris samt sikkerhed for tilstrækkelig volumen til, at der vil være selskaber, der er interesserede i ordningen. Da den første femårsperiode udløb i 2005 gennemførtes udbuddet imidlertid ikke, og de relevante aftaler blev indgået uden udbud. De indhøstede erfaringer med udbudsordningen har således vist, at udbud ikke er nødvendigt for at sikre en etablering af basisforsikringsmuligheder i et eller flere forsikringsselskaber.

På den baggrund foreslås bestemmelsen i lovens § 11, stk. 3, om, at forsikringen kun kan opsiges i forbindelse med et nyt udbud af basisforsikringen, ophævet.

Til nr. 21

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget § 1, nr. 5, hvorefter definitionen af stormfald fremover fremgår af lovens § 2, stk. 3, og ikke som tidligere af § 2, stk. 2.

Til nr. 22

Efter den gældende lov nedsættes Stormrådet af økonomi- og erhvervsministeren. Rådet består af en formand med en juridisk kandidateksamen og 7 andre medlemmer fra følgende myndigheder og organisationer: Økonomi- og Erhvervsministeriet, Transportministeriet, Justitsministeriet, Forsikring & Pension, Forbrugerrådet og KL. Endvidere udnævnes efter drøftelse med Miljøministeriet 1 medlem med skovteknisk kendskab.

Med ændringen af *stk. 1* foreslås Stormrådet, i overensstemmelse med udvalgets anbefaling, udvidet med et medlem fra Klima- og Energiministeriet til i alt 9 medlemmer inklusive formanden. Det foreslås herudover, at der til Stormrådet knyttes 3 særligt sagkyndige med indsigt i henholdsvis stormflod og kystforhold (indstilles af Kystdirektoratet), i vandløb og søer (indstilles af By- og Landskabsstyrelsen) og stormfald (indstilles af Skov- og Naturstyrelsen).

Det er endvidere ikke vurderet nødvendigt, at formanden for Stormrådet skal have en juridisk kandidateksamen, hvorfor dette krav foreslås undladt.

Til nr. 23

Efter den gældende § 21, stk. 2, deltager repræsentanterne for Forbrugerrådet ikke i behandlingen af sager vedrørende stormfald og i sager om lagring af træ. Endvidere deltager medlemmet med skovteknisk kendskab ikke i behandlingen af sager vedrørende stormflod og i sager om stormflodsvarsling.

Det foreslås at ophæve § 21, stk. 2, således at alle 9 medlemmer af Stormrådet, i overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling, tillægges stemmeret i alle rådets sager.

Til nr. 24

Efter den gældende § 22, stk. 1, varetages den daglige administration af Stormrådet med bistand af et sekretariat.

På baggrund af den af Stormflodsudvalget anbefalede omorganisering af stormflodsordningen samt udvidelsen heraf for så vidt angår oversvømmelser fra vandløb og søer, jf. bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 16 og 17, foreslås det, at *stk. 1* udformes således, at det er den daglige administration, bortset fra forsikringsselskabernes sagsbehandling, jf. lovens § 8, der varetages af Stormrådet med bistand af et sekretariat.

Det foreslås samtidig i *stk. 1*, at sekretariatsfunktionen varetages af Forbrugerstyrelsen. Baggrunden herfor er, at der med den foreslåede organisering af stormflods- og oversvømmelsesordningen tillægges Stormrådet delvist andre arbejdsopgaver, som blandt andet omfatter tilsyn med selskabernes sagsbehandling og erstatningsudbetaling samt behandling af klager over selskabernes afgørelser.

I en ordning, hvor forsikringsselskaberne for så vidt angår stormflod varetager alle arbejdsopgaver i forbindelse med taksation, sagsbehandling og skadesudbetaling, stilles delvist andre krav til Stormrådets sekretariatsfunktion. Der skal sikres en høj grad af uafhængighed af særinteresser, som ikke vurderes at være forenelig med en fortsat varetagelse af samtlige sekretariatsopgaver i regi af Forsikring & Pension. Hertil kommer, at stormflods- og oversvømmelsesordningen samt stormfaldsordningen forbliver finansieret ved en obligatorisk afgift på brandforsikringspolicer og dermed er en offentlig ordning, som der bør være offentligt tilsyn med. Stormflodsudvalget anbefaler derfor, at sekretariatsbetjeningen af Stormrådet fremover varetages af en statslig styrelse.

Af den gældende § 22, stk. 2, fremgår, at Stormrådet fastsætter nærmere regler for sekretariatets arbejde m.v.

Den foreslåede ændring af *stk. 2*, hvorefter økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for sekretariatets arbejde, herunder samarbejdet med forsikringsselskaberne, Forsikring & Pension samt Miljøministeriet, er en konsekvens af den ændrede organisering, jf. forslaget § 1, nr. 16. Desuden er det i sammenhæng med omorganiseringen af stormflodsordningen fundet hensigtsmæssigt, at denne kompetence tillægges økonomi- og erhvervsministeren, i stedet for som tidligere Stormrådet, da reglerne således kan udstedes i form af bekendtgørelse.

På baggrund af Stormflodsudvalgets anbefalinger, foreslås det i *stk. 3*, at Stormrådet fastsætter nødvendige yderligere principper for opgørelse af erstatninger samt udbetaling heraf i det omfang, dette ikke fremgår af loven eller bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, samt fastlægger praksis i de tilfælde, hvor lovens bestemmelser ikke er udtømmende. Dette betyder, at såfremt der opstår tvivl om, hvorvidt den indtrufne skade er erstatningsberettiget, og forsikringsselskaberne ikke ser sig i stand til at afgøre sagen, inddrages Stormrådet og foretager en vurdering i disse tvivlsomme tilfælde.

Herudover foreslås det i *stk. 4*, ligeledes efter Stormflodsudvalgets anbefaling, at i det tilfælde, hvor der er en sandsynlighed for, at summen af erstatninger og tilskud, der skal udbetales efter denne lov, overskrider statsgarantiens maksimum på 200 mio. kr., skal Stormrådet anmode økonomi- og erhvervsministeren om at bistå med en løsning heraf. Til brug for vurderingen af om der er sandsynlighed for, at statsgarantiens maksimum overskrides, kan der, når en stormflods-, oversvømmelses- eller stormfaldshændelse indtræffer, foretages et foreløbigt overslag over de økonomiske konsekvenser af den pågældende hændelse.

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende lov, men er blot en formalisering af den praksis, der allerede foreligger, som har til formål at sikre, at forsikringsselskaberne ikke bringes i en situation, hvor de må udbetale erstatninger uden sikkerhed for, at Stormrådet kan refundere det udbetalte beløb.

Forslaget betyder, at såfremt der foreligger en begrundet sandsynlighed for, at statsgarantiens maksimum på 200 mio. kr. (for henholdsvis stormflods- og oversvømmelsesordningen eller stormfaldsordningen) vil kunne overskrides, skal økonomi- og erhvervsministeren orienteres herom og bistå med en løsning heraf.

Stk. 5 er en videreførelse af det gældende § 22, stk. 3, hvorefter Stormrådet efter behov kan anvende fremmed bistand. Fremmed bistand omfatter for eksempel køb af tjenesteydelser hos Kystdirektoratet, de kommunale myndigheder og andre eksperter.

Stk. 6 er en videreførelse af det gældende § 22, stk. 4, hvorefter Stormrådet, i det omfang det er nødvendigt for bedømmelse af en skadesbegivenhed, kan indhente yderligere oplysninger om denne samt foretage eller lade foretage inspektionsbesøg på stedet, hvor skaden er indtruffet. Formålet med bestemmelsen er at bemyndige Stormrådet til at indhente yderligere oplysninger om indtrufne skader og iværksætte inspektionsbesøg.

Den foreslåede affattelse af *stk. 7*, der i vidt omfang svarer til den nuværende § 22, stk. 5, er en konsekvens af omorganiseringen af stormflodsordningen samt udvidelsen heraf for så vidt angår oversvømmelser fra vandløb og søer, jf. bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 16 og 17. Det er fundet

hensigtsmæssigt, at kompetencen til at fastsætte nærmere bestemmelser om betaling for fremmed bistand, herunder bistand fra Klima- og Energiministeriet, Miljøministeriet og Transportministeriet, tillægges økonomi- og erhvervsministeren i stedet for som nu Stormrådet, da reglerne således kan udstedes i form af bekendtgørelse.

Det foreslås i *stk. 8*, at Stormrådet afgiver en årlig beretning til økonomi- og erhvervsministeren om sin virksomhed. Efter det gældende § 22, *stk. 6*, skal Stormrådet blot afgive en beretning om sin virksomhed, men det er ikke fastsat til hvem beretningen afgives og med hvilke intervaller. Med den foreslåede formulering er der overensstemmelse mellem lovteksten og Stormrådets forretningsorden.

Til nr. 25

Ifølge bestemmelsen i lovens § 23, *stk. 1*, anbringes stormflods- og stormfaldspuljens midler i Danmarks Nationalbank. Som konsekvens af at stormflodsordningen udvides til også at dække skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer, jf. forslaget § 1, nr. 5, og at stormflods- og stormfaldspuljen splittes op i to adskilte puljer, henholdsvis stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen, jf. forslaget § 1, nr. 30, ændres henvisningen til stormflods- og stormfaldspuljen i § 23, *stk. 1*, til stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen.

Til nr. 26

Den foreslåede *stk. 5* om afholdelse af omkostningerne til henholdsvis stormflods- og oversvømmelsesordningen samt omkostningerne til stormfaldsordningen er grundlæggende en videreførelse af den gældende § 23, *stk. 5*.

Det foreslås dog, at bestemmelsen i *stk. 5* ændres, således at det også fremgår, at omkostningerne ved forsikringsselskabernes arbejde afholdes af henholdsvis stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen. Der er således tale om en konsekvensændring som følge af den ændrede organisering ved behandling af skader forårsaget af stormflod, jf. forslaget § 1, nr. 16, og den indførte dækning af skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer, jf. forslaget § 1, nr. 17.

Sekretariatets omkostninger i forbindelse med ordningens administration, herunder til løn, afholdes af henholdsvis stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen.

Det er i Stormflodsudvalgets arbejde forudsat, at der ikke er statsfinansielle konsekvenser forbundet med den af udvalget foreslåede model. Stormflodsudvalget har i sit arbejde forudsat et uændret udgiftsniveau vedrørende stormfaldstilskudsordningen, som i øvrigt ikke var omfattet af udvalgets kommissorium.

Til nr. 27

Det følger af den gældende lovs § 23, *stk. 6*, at omkostninger i forbindelse med etablering af en basisforsikring kan afholdes af stormflods- og stormfaldspuljen. Ligeledes fremgår det af lovens § 23, *stk. 7*, at omkostninger i forbindelse med ændring eller ophævelse af en eksisterende basisforsikring kan afholdes af stormflods- og stormfaldspuljen. Der er i begge tilfælde tale om den i lovens § 11, *stk. 1*, nævnte basisforsikring mod stormfald, som skal være tegnet, for at skadelidte kan modtage tilskud efter loven. Endelig fremgår det af lovens § 28, at såfremt Stormrådet, efter indstilling fra Miljøministeriet, beslutter at omkostninger til lagring af stormfældet træ fra statens skove skal dækkes, vil omkostningerne hertil blive afholdt af stormflods- og stormfaldspuljen.

Som konsekvens af at stormflodsordningen udvides til også at dække skader forårsaget af oversvømmelser fra vandløb og søer, jf. forslaget § 1, nr. 5, og at stormflods- og stormfaldspuljen splittes op i to adskilte puljer, henholdsvis stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen, jf. forslaget § 1, nr. 30, ændres henvisningen til stormflods- og stormfaldspuljen i § 23, stk. 6 og 7, og § 28 til stormfaldspuljen, idet disse bestemmelser omhandler omkostninger, der efter lovforslaget henhører under stormfaldsordningen.

Til nr. 28

I den nuværende ordning har den årlige afgift på brandforsikringspolicer siden 2001 været 20 kr. Afgiftsindtægten i stormflodsordningen udgør i dag ca. 80 mio. kr. årligt. På baggrund af de aktuarmæssige beregninger vedrørende forventede udgifter forbundet med sandsynligheden for skader forårsaget af stormflod og af oversvømmelse fra vandløb og søer foreslås det, i overensstemmelse med Stormflodsudvalgets anbefaling, at den faste årlige afgift i *stk. 3* forhøjes til i alt 30 kr. pr. brandforsikringspolice, dog således at der opkræves 20 kr. til stormflods- og oversvømmelsesordningen og 10 kr. til stormfaldsordningen.

Dette vil forøge ordningernes samlede indtægter med 40 mio. kr. årligt, hvilket efter Stormflodsudvalgets skøn vil være tilstrækkeligt til at sikre, at ordningen hænger sammen økonomisk.

Til nr. 29

Det foreslås, at henvisningen til § 210 i lov om forsikringsvirksomhed i lovens § 24, *stk. 4*, ændres til § 60, *stk. 3*, i lov om finansiel virksomhed, idet reglerne om forsikringsselskabets udpantningsret nu findes i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 30

Det foreslåede *stk. 2* er en delvis videreførelse af det gældende § 27, *stk. 2*, hvorefter økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at udbetale indtil 200 mio. kr. under ordningen uden forelægning for Folketingets Finansudvalg. Maksimum for statsgarantien har siden ordningens indførelse i 1991 været 200 mio. kr. Det foreslås, at der fremover skal være to adskilte, tilbagebetalingspligtige statsgarantier på hver 200 mio. kr. til henholdsvis stormflods- og oversvømmelsesordningen og stormfaldsordningen, hvor der i dag alene er én statsgaranti på 200 mio. kr. Det afspejles således, at stormfaldsordningen er kommet til, siden det nuværende maksimum blev fastsat, og at der er fundet en prisudvikling sted i den mellemliggende periode. Stormflods- og oversvømmelsesordningens samt stormfaldsordningens finansiering adskilles således, at der ikke er risiko for en sammenblanding af de to ordninger, hvoraf stormfaldsordningen er godkendt af Kommissionen som statsstøtte. Endvidere sker opdelingen under hensyntagen til foreneligheden med regeringens gebyrpolitik.

Adskillelsen af de to ordninger indgår ikke i Stormflodsudvalgets rapport, da dette er uden for udvalgets kommissorium.

I forbindelse med ikraftsættelsen af den nye erstatningsordning, vil der ved opdelingen skulle tages hensyn til eventuelle hensættelser til dækning af allerede anmeldte tilskud og erstatninger. Ved opdelingen af tilbageværende midler indgår en tredjedel i finansieringen af stormfaldsordningen og to tredjedele i finansieringen af stormflods- og oversvømmelsesordningen. Det afspejler, at afgiften blev fordoblet i forbindelse med tilkomsten af stormfaldsordningen i 2000, og at stormfaldsordningen har været i kraft halvt så længe som stormflodsordningen.

Det bemærkes, at adskillelsen af den nuværende stormflods- og stormfaldspulje til med forslaget at udgøre henholdsvis en stormflods- og oversvømmelsespulje og en stormfaldspulje betyder, at stats-

garantien tilknyttet for eksempel stormflods- og oversvømmelsesordningen vil træde i kraft, når stormflods- og oversvømmelsespuljen er opbrugt, uanset hvor mange penge der er tilbage i stormfaldspuljen. Det tilsvarende gælder også i den omvendte situation. I det tilfælde at den ene pulje er opbrugt, vil der således ske udbetaling fra den til puljen tilknyttede statsgaranti, selv om den anden pulje ikke er opbrugt.

Til nr. 31

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget § 1, nr. 5, hvorefter definitionen af stormfald fremover fremgår af lovens § 2, stk. 3, og ikke som tidligere af § 2, stk. 2.

Til nr. 32

§ 29 nyaffattes af hensyn til læsevenligheden, men er i øvrigt en videreførelse af den gældende § 29.

Som konsekvens af, at Kystinspektoratet i 2001 blev videreført som Kystdirektoratet, ændres henvisningerne i stk. 1 og 2 fra Kystinspektoratet til Kystdirektoratet. Endvidere ændrede Trafikministeriet i 2005 navn til Transport- og Energiministeriet og igen i 2007 til Transportministeriet, hvorfor henvisningen i stk. 3 ændres fra Trafikministeriet til Transportministeriet. Endelig ændres henvisningen i stk. 3 fra Økonomiministeriet til Økonomi- og Erhvervsministeriet, jf. bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 1.

Herudover ændres henvisningerne i stk. 2 og 3 fra stormflods- og stormfaldspuljen til stormflods- og oversvømmelsespuljen, således at det afspejles, at loven nu indeholder to adskilte puljer, henholdsvis stormflods- og oversvømmelsespuljen samt stormfaldspuljen, jf. bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 30, og at udgifterne i forbindelse med stormflodsvarsling og bistand til Stormrådet skal afholdes af stormflods- og oversvømmelsespuljen.

I stk. 2 indsættes endvidere et 2. pkt. hvor det foreslås, at betalingen af Kystdirektoratets og Danmarks Meteorologiske Instituts udgifter i forbindelse med stormflodsvarsling og bistand til Stormrådet fastsættes efter forhandling mellem Stormrådet og henholdsvis Kystdirektoratet og Danmarks Meteorologiske Institut.

Betalingen for dækning af udgifter er en videreførelse i henhold til den gældende struktur for afholdelse af udgifter dog således, at de faste betalinger fremover vil blive fastholdt på 2008-niveau pris- og løntalsreguleret til årets løbende priser.

Danmarks Meteorologiske Institut aflønnes med et fast, men reguleret beløb på 8,22 mio. kr. (2008-tal) for drift af vandstandsmålere, indsamling, transmission og kvalitetssikring af data, meteorologisk overvågning og udsendelse af varsler samt udvikling og drift af modeller.

Kystdirektoratet aflønnes med et fast, men reguleret beløb for basisviden og -beredskab på 1,82 mio. kr. (2008-tal) samt en variabel del, der afhænger af konkret træk på beredskabet og udtalelser til Stormrådet m.m. og afregnes til de i 2008 gældende takster med tillæg af pris- og løntalsregulering. Den variable del af betalingen til Kystdirektoratet kan fortsat afholdes uden for den angivne ramme.

Inden for den faste, men regulerede ramme skal Kystdirektoratet og Danmarks Meteorologiske Institut finansiere driften af yderligere 10 vandstandsmålingsstationer, hvoraf 8 finansieres af Danmarks Meteorologiske Institut, og 2 af Kystdirektoratet. De 10 vandstandsmålere skal etableres i

Bandholm, Dragør, Hobro, Holbæk, Hov, Kerteminde, Køge, Randers, Roskilde og Vedbæk. Stormrådet skal afholde etableringsomkostningerne til de 10 nye vandstandsmålestationer uden for den eksisterende ramme for de årlige betalinger til Danmarks Meteorologiske Institut og Kystdirektoratet.

Økonomi- og Erhvervsministeriet, Klima- og Energiministeriet og Transportministeriet vil fire år efter lovens vedtagelse evaluere de samlede betalinger fra stormflods- og oversvømmelsespuljen til Kystdirektoratet og Danmarks Meteorologiske Institut.

I stk. 3 foreslås det, at beslutning om ændring i varslingsaktiviteternes tilrettelæggelse eller udførelse, som medfører væsentlige ændringer i den betaling, der skal ydes af stormflods- og oversvømmelsespuljen, træffes efter indstilling fra Transportministeriet, Klima- og Energiministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet. Klima- og Energiministeriet er tilføjet i bestemmelsen, da Danmarks Meteorologiske Institut i 2007 blev lagt ind under Klima- og Energiministeriet i stedet for det tidligere Transport- og Energiministerium.

Til nr. 33

Det foreslås i *stk. 1*, at Stormrådet bliver klageinstans for forsikringssekskabernes afgørelser, herunder også sekskabernes afgørelser om aktindsigt. En skadelidt, der vil klage over forsikringssekskabets afgørelse, vil ofte i praksis indledningsvist rette henvendelse til forsikringssekskabet. Kan forsikringssekskabet imødekomme klagen, vil sagen blive afsluttet af forsikringssekskabet. I relation til forsikringssekskabernes afgørelser om udbetaling af erstatning i forbindelse med stormflod, skal forsikringssekskaberne i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens kapitel 6 lade afgørelserne være ledsaget af en begrundelse. Endvidere skal forsikringssekskabernes afgørelser ledsages af en klagevejledning, jf. forvaltningslovens kapitel 7.

Af klagevejledningen skal det fremgå, at skadelidte kan påklage forsikringssekskabets afgørelse til Stormrådet.

Det har i forbindelse med udarbejdelsen af *stk. 1*, været overvejet, om det ved behandlingen af klagesager i Stormrådet vil være hensigtsmæssigt, at kun en del af Stormrådet deltager i behandlingen af klagesagen forstået således, at det alene er de medlemmer med indsigt i forhold omkring stormflod, der deltager. Dette har imidlertid ikke været overvejet af Stormflodsudvalget, og det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at det er Stormrådet, der selv fastlægger sin sagsbehandling i forbindelse med klager.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at de nærmere regler for Stormrådets behandling af klager fastsættes i forretningsordenen for Stormrådet, der udstedes af økonomi- og erhvervsministeren, jf. lovens § 21, stk. 3.

Til nr. 34

Bestemmelsen i lovens § 32, stk. 2, vedrører bestemmelsen i lovens § 29, stk. 2, om dækning af blandt andet det daværende Kystinspektors udgifter.

Som konsekvens af at Kystinspektoratet i 2001 blev videreført som Kystdirektoratet ændres bestemmelsens henvisning fra Kystinspektoratet til Kystdirektoratet.

Til nr. 35

Overgangsbestemmelsen i § 33 foreslås ophævet, da den ikke længere er relevant. Der er tale om en overgangsbestemmelse, der blev indsat i loven efter orkanen den 3.-4. december 1999, idet lovens anvendelsesområde blev udvidet til også at omfatte stormfald. Bestemmelsen fastsætter overgangsregler, som sikrede, at der kunne udbetales tilskud under visse betingelse til dækning af det stormfald, der skete den 3.-4. december 1999.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juni 2010. Det fremgår dog af forslaget til *stk. 2*, at økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af forslagens § 1, nr. 9, 11, 14-16, 18, 19, 24, 26 og 33.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, hvorefter visse bestemmelser ikke sættes i kraft den 1. juni 2010, men først på et af økonomi- og erhvervsministeren fastsat tidspunkt, drejer sig for det første om de bestemmelser, der vedrører den nye organisering og administration af stormflodsordningen og for det andet om indførelsen af den nye model for selvrisiko på stormflodssager samt den udvidede negativliste i forbindelse med ophævelsen af bestemmelsen om udsat beliggenhed.

Baggrunden for, at det foreslås at udsætte ikrafttrædelsen af bestemmelserne om den nye organisering og administration af stormflodsordningen, jf. forslagens § 1, nr. 16, 18, 19, 24, 26 og 33, er, at disse bestemmelser forudsætter, at Stormrådet opretter en it-baseret stormflodserstatningsdatabase samt eventuelt et it-baseret skadesbehandlingssystem i tilknytning hertil. Med forslaget om, at ministeren bemyndiges til at fastsætte en ikrafttrædelsesdato sikres det, at forslagens § 1, nr. 16, 18, 19, 24, 26 og 33, ikke træder i kraft, inden det er teknisk muligt for forsikringsselskaberne at foretage den foreslåede sagsbehandling og for Stormrådet at få adgang til oplysninger om sagerne via den it-baserede database. Det vil således først være muligt at indføre den nye organisering af stormflodsordningen, når stormflodserstatningsdatabase er fuldt funktionsdygtig, da den sikrer Stormrådet adgang til de data, der gør det muligt for Stormrådet at udføre det arbejde, som rådet pålægges i henhold til de foreslåede bestemmelser.

Endvidere vil der inden ikrafttrædelsen skulle tages stilling til, hvorvidt sagsbehandlingen af stormflodssagerne skal ske i forsikringsselskabernes egne administrative systemer eller i et fælles skadesbehandlingssystem i forbindelse med stormflodserstatningsdatabase.

Baggrunden for at det foreslås at udsætte ikrafttrædelsen af bestemmelsen om indførelsen af en ny model for selvrisiko (trappemodellen), jf. forslagens § 1, nr. 11, er, at forhøjelse af selvriskoen som et led i den nye erstatningsmodel skal ses i sammenhæng med ændringen af værdiansættelses- og skadesopgørelsesprincipperne. Det vil samlet set medføre svagt højere udgifter til erstatninger end med den nuværende ordning. Finansieringen af de højere erstatningsudgifter vil reelt først være til stede i 2011, da den årlige afgift til ordningen vil blive opkrævet sammen med afgiften til brandforsikringspolisen, hvilket i de fleste tilfælde følger årsskiftet. Det er derfor hensigtsmæssigt at afvente ikraftsættelsen af den nye erstatningsmodel.

Som følge af at den nye selvriskomodell for stormflodssager ikke sættes i kraft den 1. juni 2010 foreslås det endvidere, at forslagens § 1, nr. 9, (udvidelse af negativlisten) og § 1, nr. 14 og 15, (ophævelse af ingen eller nedsat erstatning ved udsat beliggenhed) afventer ikraftsættelsen af denne. Dette er begrundet i, at bestemmelsen om ingen eller nedsat erstatning ved udsat beliggenhed i dag repræsenterer det incitament til forebyggelse af skader, som den foreslåede selvriskomodell skal

afløse. På samme måde er udvidelsen af negativlisten i lovens § 4, stk. 2, en konkretisering af de tilfælde, hvor der er tale om udsat beliggenhed – og derfor en konsekvens af, at bestemmelsen om udsat beliggenhed foreslås ophævet.

Det bemærkes, at det i medfør af *stk. 1* foreslås, at trappemodellen for så vidt angår vandløb og søer sættes i kraft den 1. juni 2010. På trods heraf vurderes det hensigtsmæssigt, at der anvendes de samme principper for skadesopgørelse og værdiansættelse, som der i dag anvendes for stormflodsordningen, indtil trappemodellen for stormflod, jf. forslaget § 1, nr. 11, sættes i kraft. Herefter vil de nye principper for skadesopgørelse og værdiansættelse finde anvendelse på begge trappemodeller.

Det forventes, at forslaget § 1, nr. 9, 11, 14-16, 18, 19, 24, 26 og 33 vil kunne sættes i kraft i løbet af 2011.

Som konsekvens af at loven træder i kraft den 1. juni 2010, vil der på dette tidspunkt skulle nedsættes et nyt stormråd i overensstemmelse med forslaget § 1, nr. 22. Det betyder, at det nuværende Stormråds sammensætning ændres pr. 1. juni 2010. Det kan ikke udelukkes, at der den 1. juni 2010 vil være verserende stormflodssager, som afventer Stormrådets afgørelse. Det foreslås derfor at indføre en bestemmelse i *stk. 3*, der sikrer, at de skader, der er anmeldt inden lovens ikrafttræden, overgår til videre behandling i det nye stormråd, der nedsættes i medfør af forslaget § 1, nr. 22.

Skader, der er omfattet af lovens erstatningsordninger, behandles efter de på skadestidspunktet gældende regler. Det betyder, at skader der er indtrådt inden 1. juni 2010, behandles og afsluttes under de nugældende regler, herunder de nugældende værdiansættelses- og skadesopgørelsesprincipper.

Til § 3

Da lov om stormflod og stormfald ikke gælder for Færøerne og Grønland foreslås det, at forslaget ændringer ligeledes ikke gælder for Færøerne og Grønland, og at de ikke kan sættes i kraft for disse landsdele.